PAMĚTNÍ KNIHA

Kronika obce

Zlonina

od roku 1923.

Prvním kronikářem zdejší obce byl jsem
já Václav Křemnáč, místr obuvnický,
v tom čase obecním starostou, který
tuto knihu pamětní založil.
Jsem zdejší rodák nar. 1883. po vyučení
řemeslu působil v letech 18 tých pracoval
jsem u několika místrů též v Uhrách,
v tom roce 1904 byl jsem odveden po
tři leté službě vojenské jsem přišel domu
k rodičům v čp. 31. zde. Oženil jsem se
v roce 1908. v r. 1912. jsem si postavil domek čp. 51.
nato v roce 1914. 26. července vypukla válka.
Hned z počátku narukovalo všecko mladší
vojsko. Rád nešel nikdo, ale muselo se.
Ač doufalo se že válka dlouho nepotrvá.
Ve městech byla bída zlá, až z Prahy jezdily
sem pro brambory a mouku. V mnoho bylo
smutku v obci. Hned v roce 1914. padl
v Srbsku Ladislav Žižuba, nadporučík syn
rolníka z čp. 9. a ld. a smutné případy se
množily. O mnohých se nevědělo.

Tu a tam některý padl ze zajetí, některý se vracel raněn domů na zdravenou.
Jak radostné bylo pohledání, tak žalostné bylo loučení po vyléčení při novém odchodu na frontu. I nemoci se dostavily, z vlášť v r. 1917. a 1918. zle řádila t. zv. španělská chřipka.
Obyvatelstvo bylo hrozně a jen nádeje, že bude lépe, že národu našemu nadejde okamžik svobody, usnadňoval snášeli válečné bídy a strasti.
Zpráva o převratu 28. října 1918 došla do Zlonína k večeru. Přivezly ji lidé z Prahy. Po převratu vojíni se vracely z front a ze zajetí. Nastala též mezi lidem nespokojenost nedostatkem všeho. Tvořily se strany politické zde byla strana Republikanská t. zv. (agrární) a sociál demokratická (dělnická) příšly volby obecní tak že jsem byl zvolen já za starostu. Obecní úřad jsem přijímal 16. září 1919. od ont. Formánka, místra kovářského toho času úřadujícího I. radního, neb starosta Karel Lindl, rolník z čp. 27. musel též do války neb byl ještě mladší vojín.

Za úřadování měsíce v roce 1923. postavila si obec veřejnou obecní cestu (silnici) podél hráze k mlýnicím do nádraží. Bylo to spo=
=jené s velkými obtížemi neb se musely vyku=
=povat pozemky aby se docílilo 5 metrů šíře.
K tomu byla zvolená obecním zastup. 4 členná stavební komise p. Jos Frant, rol. z čp. 28 p. Lukáš Fr. rol. z čp. 23. p. Lutzbauer Jar. rol. z čp. 10. p. Borcal Jar. zedník čp. 17. která stavbu prováděla ze stavby ve dozoru p. Jos. Pakosou, zednickým mistrem. Stavbu vedla obec ve své režii. K stavbě bylo došlo na základě hlasového kapitálu přebytku z r. 1922. okrouhle 15.000 Kč čsl. Celkový náklad na stavbu cesty činilo okrou=
=hle 35.000 Kč. Čsl.

V roce 1924 byl zvolen starostou p. Jar. Lutzbauer. Po něm v roce 1927 byl zvolen v říjnu starostou pan Karel Kovařík. Za jeho starostování obec Zlonín začala se rozšiřovat. Pod vlivem zákona o podpoře stavebního ruchu a pozemkové reformy vzniklo řadě nových domků zejména podél silnice k Lityni a k Nové Vsi. V příštím roce v červnu r. 1931 čítá

obce Zlonín 82 čísel a vlastní se stavby nové.

Značná naléhavá potřeba nového představenstva obce, aby byly uvedeny do pořádku všechny otázky, související s obecním hospodářstvím, jež předchůdcem bylo zanedbáno. Dnes obecní hospodářství je v pořádku a rozkvětu, takže obec mohla přikročiti k stavbě obecního domu a k úpravě obecních cest.

Nový obecní dům byl vystavěn v době tří měsíců nákladem okolo 70 000 Kč. stavitelem Ječkem Lukášem z Ječovic. Je ozdobou naší obce a bude důstojným sídlem dozorců. Z popudu místních občanů byla uspořádána sbírka a ze obnos takto získaný i z prostředků dříve ospělými byla pořízena žulová pamětní deska padlým občanům zlonínským ve světové válce r. 1914—1918. Deska ta byla slavnostně odhalena zároveň při otevření obecního domu dne 20. června 1931.

Ve Zlomíně, dne 21. června 1931.

Kindl Karel člen ob. zastup.
a zapisovatel:
Hofkenecht Josef
Rollo Antonín
Nekola Václav
Borecký Karel
Korint Alois

K. Korrandy starosta.
Borecký Ot.
Bílek

Obecní úřad
ZLONÍN
okres Brandýs n./Lab.

Patnáct let je již samostatná naše republika. V naší vesnici plyne život také svým tempem. Tato malá vesnička, která měla v roce 1914 jen 60 čísel, která byla přes válku zubožena, ne snad děly a granáty, ale hospodářsky, udělala mnoho za těch 15 let, kdy se odhodlávám zaznamenati alespoň něco z jejího života. Mé slabé husí brko nemůže se přirovnati k mocnému peru spisovatele, avšak chci dle svých sil vypsati vše, co od pamětníků slyším, aby jednou ti kdož přijdou po nás a ve volné chvíli sednou si k obecní kronice viděli, jak se kdysi hospodařilo, aby viděli, co bylo uděláno dobrého, aby mohli kritisovati i to špatné, jako my bychom se snad občas rádi podívali do staré sešlou tlé knihy a přečetli si, třebas také jen neumělou rukou věrně psané zápisky minulosti.

Světová válka 1914–18.

V roce 1913 měla obec Zlonín 9členné obecní zástupitelstvo. Starostou byl p. Ant. Kovařík. V tomto roce měla býti postavena silnice k Nové Vsi, jejíž úhradu nesl cukrovar Mratín na polovici a obec Zlonín rovněž na polovici.

V březnu roku 1914 zvolen byl starostou p. Karel Kindl, který úřad zastával až do doby, kdy byl povolán do fronty. Místo něho nastoupil jako prozatímní starosta první radní p. Ant. Formánek. Od té doby, t.j. od srpna r. 1914 nesešla se schůze obec. zást. až teprve v březnu 1915, kdy byly zkoumány účty za uplynulý rok čtnácty, a schválen rozpočet na rok 1915, jehož schodek měl býti uhražen 45% přirážkami obecními a školními, ku přímým daním, které činily 2.66067 kor.

Koncem června r. 1915 byla svolána schůze obec. zástup. a jednohlasně odhlasováno upsání válečné půjčky. Z chudinské vkladní knížky, znějící na 500 kor, byl vyzvednut obnos 400 kor. Rovněž z ostatních vkladních knížek vyzvednuty vklady ve výši 400 kor. Na první válečnou půjčku bylo upsáno zástupci obce Zlonína 800 kor. Za měsíc na to v další schůzi byla odhlasována rovněž vyzvednouti 800 kor. V příštích dvou schůzích bylo jednáno zase jen

o válečné půjčce. A tak se zástupci obce vypůjčili od Okresní hosp. záložny v Brandýse n/L. dvakrát po 1.000 kor. Chudinská podpora po čas drahoty odhlasována byla kor 30- měsíčně, brzy však uznána za nepřiměřeně vysokou a snížena na kor 10- měsíčně. Začátkem února 1917 byl předložen opět rozpočet ku schválení. Schodek z roku 916 (kor. 1.153.91) přenesen byl na rok 1917 a schodek z tohoto roku (kor. 4.284.48) hražen byl 15% obecními a 15% školními přirážkami. Rovněž bylo odhlasováno prodati ve dražbě višňové stromy při obecních pozemcích „na kvetúci"

Za celý rok 17 sešla se schůze obec. zástup. třikrát a to jen k povolení upsání válečné půjčky, jednou 700- kor a dvakrát po 500- kor. A ještě v červnu r. 1918 povolena poslední osmá válečná půjčka kor. 500-. V tomto roce byl schodek obec. rozpočtu (kr. 4.097.86) hražen obecními přirážkami 128% a školními 22%.

Jak je možna viděti, nedělalo se ve schůzích obec. zástup. celou válku nic jiného, než že se jen upisovaly válečné půjčky a tak bylo celkem upsáno 5.800- kor. z toho 4.200- kor. vypůjčeno u Okresní hosp. záložny v Brandýse n/L. Ale nejen že byly obecní peníze upisovány, nýbrž i občané všemožně vyzýváni a domucováni k upsání půjček. A tak bylo v naší obci občanstvem upsáno asi 50.000- Kč. Jen majitel čp. 26, vetchý

starec, který již nemusel míti strach z vojny půjčku neupsal, a výměnkář v čp. 23, který měl na vojně syna, různě odepřel jakékoliv upsání. To by bylo asi vše o obecním hospodářství ve válce.

O soukromém hospodářství se nebudu mnoho zmiňovati, poněvadž o tom psal již pan Křehnáč. Přišla první výzva a většina otců a dospělých synů odejela do fronty. Hospodářství osiřela. Na ženy schrnula se nyní starost o všechno. O domácnost, hospodářství vymáhání podpor a později se ke všemu přidala ještě starost o chlebenky a různé jiné —uky. Koncem války zle řádila tak zv. španělská chřipka. Ve vsi zemřely na ní v říjnu r. 1918 dvě sestry Bláhové. Obcas přišli i páni od úřadu t. zv. rekvisice a sebrali vše, naco přišli. Maximální ceny byly nepoměrně (až 15x) nižší než ceny které nabízeli překupníci a tak, jak se říkalo, kdo v tom uměl chodit, propašoval mnoho zboží za neuvěřitelné sumy. Avšem to byla jen několik jedinců. Většina lidí i na vesnici měla velikou bídu a hlad a dožadovala se nejnutnější potravy. Jako výstraha odstřelen byl již skoro nakonci války deputátní dělník Kudrna z nedaleké Vodolky, otec asi 7 dětí, který odmítl vojenskou službu do té doby, než budou nasyceni děti a žena. Tato rodina se stala také jednou z mnohých obětí posledního běsnění rakouské vlády.

Proto byla s nevýslovnou radostí přijata zpráva, kterou přinesli odpoledne 28. října 1918 dělníci pracující v Praze: Byla prohlášena samostatnost. Právem se nyní očekávalo zlepšení poměrů. Nastalo mnoho radostných shledání, neboť muži se vraceli z vojny. Žel, to netrvalo dlouho. Maďarsko vyhlásilo novou válku a to již samostatné republice československé. Nastalo nové loučení, nový zmatek. S hrůzou pohlíželo se do budoucnosti. Díky Bohu, tato válka netrvala dlouho, a ačkoliv neskončila našim vítězstvím, přece jen byl její konec přijat s radostí. A teď již nastal v obci nový rušný život.

V mnohých vesnicích stavěny byly tak zvané „šibenice" pod které byli postaveni ti, kdož ve válce nepoctivým způsobem prodávali zboží. V naší vesnici však, díky rozumným občanům, k žádné podobné nevítanosti nedošlo. Namnoze byly i drancovány obchody a mlýny, ve kterých se za války také „kšefovalo."

Obecní úřad
ZLONÍN
okres Brandýs n./Labem

Rok 1919.

V obecních volbách, které byly již prováděny dle nových zákonů republiky Československé, bylo zvoleno 9 členů obec. zástupitelstva. Starostou byl zvolen pan Václav Křehnáč. Poněvadž poměry po válce byly v obcích velice neurovnané, voleny byly z občanstva komise, které o příslušných věcech rozhodovaly. Byla to komise finanční, obilní, aprovisační, bytová, stavební a osvětová, dále hospodářská rada. Největší práci měly komise obilní, bytová a aprovisační, neboť i v tomto roce byl ještě stále kontingent, jako i v roce 1920 a 1921 začátkem roku.

Z jara r. 1919 sázeny byly namnoze „Lípy svobody". Také ve Zloníně byla jedna zasazena. Nebylo sice při tom oficielní slavnosti, veřejnost se toho nezúčastnila. Zasadil jí sám pan Frant. Srb, rolník v čp. 28 na levé straně při vjezdu do dvora. Tato Lípa byla asi po tři léta zdobena v národních barvách.

Také „Sokol" byl založen. Vlastně byla to jenom odbočka tělocvičné jednoty v Měšicích. Pamatuji se, jako žačka asi 7 letá, že jsme chodívali cvičiti „dolů" do hostince ke Kovaříkovic čp. 1, což byla naše „Sokolovna". Mezi velkými bylo veliké nadšení pro věc sokolskou, takže bylo asi členů. Koupena bylo nářadí a cvičilo se asi po tři nebo čtyři léta.

Potom však nadšení ochablo, cvičiti se přestalo a činnost se omezila prostě na pořádání plesu. Avšak to také brzy přestalo; snad že se mezi členové mezi sebou nepohodli a brzy jsme říkali, že se u nás „Sokol" rozpadl. Věrní členové, kteří byli před válkou členy jednoty mratínské, stali se řádnými členy jednoty v Měšicích, které bylo také odevzdáno nářadí, knihovna a hotovost něco přes 3.000-Kč jako půjčka na Tyršův dům v Praze. Poněvadž se do 6 let u nás „Sokol" nevzkřísil, stalo se to trvalým majetkem „Sokola" v Měšicích, kam jsem také docházela jako žačka z jara a v létě cvičiti. V roce 1931 začalo do měšického „Sokola" choditi několik žáků a v roce 1933 chodilo cvičiti 8 žáků, 2 dorostenky a já do členek. To by bylo asi stručně vše o zlonském „Sokole".

Čsl. ministr financí Dr. Alois Rašín, kterému jedinému můžeme poděkovati, že naše měna neprožívala otřesy, jako měny v jiných státech, nařídil kolkování peněz, aby znehodnocené peníze rakouské a maďarské nepřišly do Československa. Zároveň bylo z hotových peněz strháváno 40% a později zavedena byla dávka z majetku, která v naší obci činila něco kol 350.000-Kč.

Dne 4 května 1919 zaplakal celý náš národ nad tragickou smrtí jednoho z nejlepších svých synů, hrdinného a obětavého generála M. R. Štefánika, tvůrce čsl. legií. Památku našeho zesnulého velikána nejkrasněji uctíme, budeme-li plniti jeho příkazy, který on sám vždy plnil a hlásal: „Milujte se, žijte poctivě, pracujte a obětujte všechno za národ a za republiku."

Rok 1920.

Nyní bych se ráda zmínila trochu o stavu cest v tomto roce. Byly všechny skoro jen polní. Okresní silnice vedoucí od Čakovičěk přes ves na státní silnici, byla stavěna v roce 1870. Dále byla zde, před válkou postavená silnice k Nové Vsi, která byla předána okresu a proplacena teprve po válce mimořádnou přirážkou v r. 1919. K nádraží nebyla vůbec cesty. Byla tam jen pěšina, na které, když bylo trochu bláta, se to bořilo až po kolena, a to naprosto nevyhovovalo pamětům, paněvadž se začínalo používati více železnice. Bylo pamýšleno na opravu, avšak dříve musela býti opravena obecní pastouška, která stála na místě nynějšího obecního domku. Byl to snad asi 200 let starý domek, ještě kamenný, nízounký s malými okénky, otlučený a zpustošený, ve kterém byly dvě místnosti, které obýval strážník a jedna rezervní (prázdná) pro přistěhovalé nemajetné obecní příslušníky. Pamýšlelo se na přestavbu, avšak pro nedostatek peněz, byla provedena jen nejnutnější oprava, která stála tehdá něco přes 4000 Kč.

Rovněž byla zřízena studna při obecné škole v Kojetících, na kterou naše obec přispěla částkou na ní připadající.

Úroda v tomto roce byla dobrá, ale poměry byly stále ještě neurovnané. Obchod

obilím volný nebyl. Maximální ceny obilí byly proti ostatním cenam nízké. Ječmen stál 70-Kč, pšenice 90-Kč žito 90-Kč, řepa 15-Kč. Mléko odváželi mlékaři do Prahy za 2-Kč. Zato však ceny zboží, které nebylo vázáno kontingentem rychle stoupaly. Zároveň i mzdy, hlavně u továrních dělníků, kterých byl nedostatek byly značně vysoké. Zemědělských dělníků stále více ubývalo, poněvadž lidé, lákáni vysokou mzdou v továrnách, hnuli se na práci do měst.

V tomto roce na jaře v únoru a v březnu dodělávána byla řepa z roku 1919, poněvadž již začátkem listopadu zamrzla a napadl sníh, takže se nemohla dobývati. Přesto však byly cukrovary znovu otevřeny a s povolením i zmrzlou řepu přijímaly, aniž by byly na ceně utrhly.

Podzim r. 1920 byl velice mokrý a proto v následujícím roce z jara bylo odvodněno asi 30 strychů polí „u Fořta" náležející p.p. Zárubovi, Reitlerovi a Lukášovi, vlastním nákladem asi 30.000-Kč.

ZL

Rok 1921.

Začátkem roku 1921 zrušen byl obilní ústav, přejatý Československem od rakouské vlády, který byl značně pasivní (asi 7½ miliardy Kč) a zaveden byl opět volný obchod. Nyní ceny obilí značně stouply. Úroda byla velice dobrá. Pšenice prodávala se až za 500-Kč, ječmen za 400-Kč, žito 400-Kč; řepu platily cukrovary 26-Kč, mléko stouplo až na 3-Kč za 1 l. Jalovice, živá váha až za 9-Kč 1 kg. Nastalo to, co snad po každé válce musí nastati. Nadbytek peněz — nedostatek zboží. Lidé se přes válku musili ve všem uskrovniti, měli velikou bídu a proto nyní se velice rychle zvykali na nastávající blahobyt. Žilo se tak, jak tomu poměry dovolovaly. Zdálo se, v prvním opojení blahobytu, že tento nikdy nepomine. Hýřilo se ve městech, žilo se veselé i na vesnici. Pamatuji se na jednu takovou časovou písničku, která jak slovy, tak i lehkým nápěvem, krásně charakterisovala veselý žibot poválečný. Zdá se mi, že znovu slyším z každého domku, z každé chalupy: . . . Veselo je v celém kraji, trubky ve vzi hlaholí, a hned zase, zpěv se nese, přes zahrady do polí.... Zábava střídala zábavu. Přišel do módy národní kroj, pořádaly se hlučné oslavy národních svátků, veselé slavnosti dožínkové a mnohé jiné. To trvalo několik let, asi do roku 1924 a ještě snad i v roce 1925. Potom však ceny obilí značně poklesly, vydání se nezmenšila, pohodlnému životu se

nuvykko a začalo se nedostávati. Mezi tím byly značně zdokonaleny stroje lidská práce jimi nahražena, dělníci propouštěni a v roce 1931 (za 10 let) znatelný byl nedostatek již nejen v zemědělství, nýbrž i v průmyslu, obchodu, živnostech, zkrátka všude, a nejen u nás v republice, nýbrž i v bohaté Anglii, Americe (tam ještě mnohem hůře) a snad v celém světě. Začalo se naříkati na světovou krisi, nikdo nevěděl jak z ní, avšak nikdo se nechtěl amerikati sám.

Rok 1922.

Schodek obecního rozpočtu na tento rok činil něco přes 5.000-- Kč a byl hražen 204% obec. přirážkami. Majetek nemělo obec skoro žádný. Jen asi 21 strychů levně propachtovaných obecních polí a napolozbořenou pastoušku, která vyžadovala mnohé opravy. Na hotovosti nic poněvadž byla vyčerpána placením dluhů válečné půjčky a dluhu na silnici k Nové Vsi, která, ač byla před válkou postavená zaplacena nebyla, přes usnesení, že bude zaplacena mimořádnými přirážkami. A nyní bylo zapotřebí stavěti silnici k nádraží, neboť se již ze všech stran ozývaly nářky. Dobrá vůle byla, a tak se začalo pracovati. Na obecních skalech lámali zlonští dělníci štěrk (za 10-14 Kč m^3) a rolníci ho zdarma odváželi na cestu k nádraží, neboť za tím účelem byly vykoupeny obcí pozemky při dráze (po 2.- Kč □), náležející zlonským, a od velkého kanálu líbeznickým občanům. Jen pozemky náležející Č. S. D. vykoupeny nebyly, a platí se z nich uznávací činže 20 Kč ročně. V roce 1923 byla hotová, krásně vyštěrkovaná 5 m cesta k nádraží.

Po válce vzmáhal se všude stavební ruch. V naší vesničce, která byla příliš zanedbána se mnoho nestavělo. Bylo zde ještě i několik stavení pod došky. Při dráze stál deputátní domek p. Reitlera, rovněž pod došky, zvaný „Kanutěrkovna". Jednoho dne rozléhalo se obcí zvonění na poplach.

Za chvíli byl zástup před hořící „Kantůrkovnou“. Byla to pensační událost pro Zlonín. Z čeho požár povstal nevím, ale říkalo se, že od jiskry z vlaku. Střecha schořela, zdě byly poboreny. Pan Reitler domek více neopravil a tak zbořenina dělala v obci ostudu. Stž asi v roce 1924 byly zdě rozbourány, materiál odtamtud odvezen a v roce 1927 bylo místo upraveno jako dvorek čp. 33. Zanedlouho na to chýtla střecha, rovněž u dráhy stojícího deputátního domku čp. 35, p. Al. Žárubý, která byla nahražena novou. Zbyla zde poslední došková střecha na chalupě pana Jana Pracháře čp. 22, která v roce 1930 hrozila spadnutím, a proto si zřídil majitel vedle nové obytné stavení se starým čp. 22. Tím zmizela poslední došková střecha na obytném stavení ve Zlonínĕ.

Úroda byla celkem dobrá. Následkem uzavření hranic pro vývoz ječmene, ceny tohoto značně poklesly, takže se ječmen prodával až za 90·– Kč po žni. V prosinci však již ceny zase stouply až na 240·– Kč, následkem opětného otevření hranic.

Rok 1923.

V tomto roce válcována byla okresní silnice Jířice-Zlonín, na kterou obec dodávala zdarma vodu. Staré, sešlé višňové stromy příčné, byly vykáceny a nahrazeny novými, které však nezvedená mládež rozlámala a zbylo jich jen několik. Zároveň přejel válec, okresní silnici válcující, několikráte cestu k nádraží, která byla k válcování připravená.

V listopadu tohoto roku byly nové volby, které měly velice živý průběh, díky velkému počtu politických stran, které se po válce množily jako houby po dešti. U nás ve vsi se klidně mohlo říci, že kolik voličů, tolik různých politických přesvědčení. Kandidátky pro volby do obec. zást. byly však postaveny jen dvě. Obecní zástupitelstvo bylo rozšířeno na 12 členů. Starostou zvolen byl pan Jaroslav Lutzbauer, rolník v čp. 10.

V první schůzi nového obec. zást. voleny byly komise, dnes již jen finanční, stavební a osvětová. Dále zvolen byl zapisovatel do obecní kroniky (p. Jos. Šrbek) a usneseno, že se tato bude vésti od roku 1918. Šel však, kromě zápisu bývalého starosty p. Václava Křehnáče a p. redaktora Adolfa Zemana, nebyla do kroniky zapsána nic jiného.

Rovněž bylo usneseno, zříditi ob. knihovnu, a jako základ byl dán příspěvek Kč 50·—.

Celkové jmění obce koncem roku 1923

Obecní úřad
ZLONÍN
okres Brandýs n/L.

bylo 5.817·97 Kč na hotovosti a 4.305·– Kč
v pohledávkách. Celkový rozpočet na rok 1923,
který činil částku, okrouhle –Kč, byl
hražen % obecních přirážek.

Rok 1924.

Veliký vývoz a spotřeba cukru, našeho
bílého zlata, dala stoupnouti v ceně řepě, která
ač se jí urodila dosti, přece se stále nedostávala.
Cukrovary, které nebyly členy kartelu cukrovarnic-
kého, konkurovaly cukrovarům kartelovým. Snáší-
zely nejen výhodnější podmínky, ale i vyšší ceny.
U nás ve vsi rolníci, kteří měli řepu za skaly,
měli blíže voziti ji na nádraží do Kojetic a do-
dávati výbojnému cukrovaru ve Zvoleněvsi, a
byli by ta tak dělali, neboť byla skoro nemožné
voziti těžké náklady řepy, po rozbité úzké pol-
ní cestě, která vedla za skala. Cukrovar Stra-
tín, obával se konkurence a poněvadž řepu
nezbytně potřeboval, rozhodl se vyjednávati se
zdejšími rolníky. Předseda stavební komise,
která byla zvolena pro stavbu silnice, tehdá
můj otec měl těžkou práci ve vyjednávání
s cukrovarníky, neboť tito se přece jen nechtěli
rozhodnouti, veškeren náklad s postavením sil-
nice nésti sami. Ještě těžší však byla práce se
zdejšími členy obec. zástup., kteří se v poslední
chvíli rozhodli, že by se silnice stavěti ještě ne-
měla. Po dlouhých debatách ve schůzích a ne-
konečných rozpravách před vraty, byli konečně
pro věc získáni, ale nechtěli do ní zasahovati
a proto pověřena stavební komise, aby stavbu
silnice, jakož i vyjednávání s cukrovarníky vedla
sama.

V dubnu tohoto roku, přijeli páni z Mratína, aby řepu koupili. Hlavní podmínkou smlouvy byla stavba silnice, avšak rolníci musili se zavázati, že budou po tři léta sázeti nejméně 300 měř řepy, kterou budou dodávati výhradně do cukrovaru Mratín. Z toho je přejmo, jak velikou cenu měla řepa, když celý finanční náklad na silnici, nesl cukrovar sám. Stavba zadána p. Šišmistovi z Vodolky a ihned se započalo s prací. Nyní bylo ale těžko se rozhodnouti. Krásné staré lípy stojící u křížku a i samotný křížek měl přijíti pryč. Ke všemu našlo se v těch místech při kopání mnoho kostí, ba i kalichy a všeobecně se soudilo, že to místo je pohřebiště z husitských válek. Na štěstí došlo se to objetí kousek dál, lípy tam byly ponechány, křížek také a přejezd na silnici k Čakovičkům postaven jinak. Práce rychle pokračovala, takže 15. července byla již hotová silnice předána okresu. Náklad na silnici, který činil Kč 100.500—, nesl cukrovar Mratín. Okresní subvence byla 40%, kterou cukrovar proplácel. Okres Kralín přispěl na stavbu 1.500— Kč, poněvadž kousek silnice vede přes katastr tohoto okresu. Potřebné pozemky na rozšíření silnice byly odkoupeny po 2— Kč □, vyjma pozemku patřícího Č.S.D. ze kterého se platí užívací činže 20— Kč ročně (jako u pozemku patřícího Č.S.D. na cestě ku dráze) poněvadž to bylo výhodnější než platit ohromné převodní poplatky a kolky na smlouvy. Potřebné povozy na stavbu

dělali polníci (dle daňového klíče) sami p. Herma. Na provedení stavby dostal p. Fišmista 83.000-Kč (proplácel dělníky), knihovní pořádek provedl J.U.Dr. Kejř z Brandýsa n. L. asi za 6.500-Kč, pozemky byly proplaceny a obci zbývající částka asi 4.800-Kč předsedou stavební komise předána.

Na prostředku vsi, proti čp. 30 postavil si asi v r. 1870 na obecním pozemku p. K. Reitler sklípek, který byl v r. 1924 požadován obcí, neboť p. Reitler neměl pozemek vydržen, poněvadž byl občas používán i čp. 30. Pan Reitler se ho dobrovolně překl, i s materiálem, který byl v něm a sklípek byl potom pronajímán obcí asi za 150-Kč ročně.

Rok 1925.

Obec vypsala okresní úřad, že je třeba válcovati okresní silnici k Nové Vsi, která byla již velice porbitá, uvolila se dodávati zdarma vodu potřebnou k válcování a tak byla po 12 létech znovu válcovaná silnice k „Dvorku". Mnozí rolníci vysadili si u svých polí ovocné stromky, které, protože byly dále ode vsi a hlídal je v době zrání obecní strážník, nebyly rozlámány, jako višně při cestě k Liberunicům a hezky rostly.

Do tohoto roku byla naše obec přiškolena ke Kojeticům, kde byla trojtřídní obecná škola. Pro nesnadnou cestu přes skálu, a potom také proto, že to byla trojtřídka, chodila většina dětí do šestitřídní obecné školy v Liberunicích, které platili rodiče dítěte příspěvek, asi 4- Kč ročně a do Kojetic platila obec školní příráţky. Byl učiněn návrh místní školní radě v Liberunicích, zda by svolila přiškolení naší obce. Návrh ten byl kladně přijat, avšak za náhradu 80.000- Kč, a proto se začalo na této věci pracovati. Obecním zástupitelstvem pověřen byl Fr. Lukáš, aby s věcí tou udělal co se dělati dá. Okresním školním úřadem vyslána byla komise, která měla podati dobrozdání. Vyměřena byla vzdálenost do školy kojetické a potom do Liberunic. Ačkoliv je to do Liberunic kousek dále, byla vzata v úvahu neporovnatelně lepší cesta a dobrozdání vyznělo v náš prospěch. Bylo provedeno odškolení od Kojetic a naše obec za náhradu 14.000- Kč přiškolena byla k obecné

ZLOMIN

škole v Líbeznicích.

Na jaře byla vysázena alej při nové silnici „ke skalům". Sousedi sami, každý u svého pole vysadili dle dohody vždy jeden stěp a jednu hrušeň. Stromky byly hromadně zakoupeny a vysazeny. Celkový náklad činil asi 7.500-Kč, za stromek se platilo 23-Kč - 32-Kč.

Rok 1926.

Družstevní závody v Dražicích ž.j. podali návrh zda by se naše obec nechtěla připojiti na elektrické vedení v Jiřicích a zavésti si v obci elektrisaci. Tento návrh však byl pro nedostatek peněz zamítnut.

Pan Jaroslav Lutzbauer, rolník čp. 10. vyměnil si svůj asi 10 strychový pozemek „na květnici" za několik pozemků p. Ferd. Šálanského, neboť tento hodlal si zde postaviti hospodářské budovy a obytné stavení, což zde také postavil.

Svou usedlost, čp. 5, kterou za války koupil od p. Hermana, prodal. Obci připadlo z tohoto prodeje z přev. poplatků a zemské dávky asi 12.000-Kč. Pan Šálanský si postavil a zanedlouho začal pozemek parcelovati. Vedle postavili si domky p. Holiknecht, který prodal svůj domek čp. 20 a pan Barcal čp. 17. V téže době rozparcelował pozemek při silnici k Nové Vsi také pan Jan Krachař. A nyní se začalo již ve Zloníně vesele stavěti a ponenáhlu obec rostla.

Revisoři účtů shledali některé chyby ve vedení obecních věcí a proto byl vyzván pan starosta, aby dal obecní účty, jakož i všechny věci obecního hospodářství se týkající, za uplynulý rok 1924-25 do pořádku. Tento přislíbil, že se vynasnaží, aby v co možná nejkratší době věc objasnil a všechny účty v pořádku předložil ku schválení.

Tento rok byl velice mokrý. Již od května začalo pršeti a nepřestalo ani předežněma, takže obilí

stálo ve vodě. Muselo býti značně posekáno a vyneseno na vyšší místa aby proschlo. V tam roce vůbec nemohla býti použita vázačů a skoro ani sekaček. Dalo to vše velkou práci, avšak ta byla v tomto roce ještě dostatečně zaplacena, neboť, ačkoliv ceny značně již poklesly oproti roku 1921, přece jen za pšenici bylo 280 – 300 Kč, ječmen 210 – 220 Kč, žito 180 – 200 Kč, řepa 21 – Kč. Mléko bylo ještě za 1·80 Kč ve velkém.

Rok 1927.

Ihned na počátku ledna tohoto roku počalo se vážně jednati o elektrisaci obce. Přijeli zástupci Družstevních závodů z Dražic a nabídli obci, že připojení na vedení do Jířic obci provedou za 145.000- Kč. Obecnímu zást. zdála se tato částka dosti vysoká. Přes to zvolena byla elektrisační komise, p.p. Vondráček J., Srb Fr., Čermák Ant., a Lukáš Fr. jako předseda. Komise pověřena byla úkolem, vyjednávati s Družstevními závody o slevě. Podařilo se jí tuto sumu snížiti, poněvadž Družstevní závody v Dražicích, které dosud nebyly členy kartelu elektrárenského, obávaly se aby Středočeský svaz elektrárenských podniků, nevnikl jim do této oblasti, poněvadž elektrisační komise tvrdila, že bližší je připojiti se na síť Středočeského svazu, a zavedou-li Dražice elektriku do Zlonína, budou se moci v budoucnu připojiti i Čakovičky a Nová Ves. Družstevní závody postavily proto tuto spoj Jířice-Zlonín i s příslušenstvím za 75.000- Kč. Poněvadž se však předseda elektrisační komise obával zadlužiti obec, navrhl obec. zástupitelstvu, že by se tato částka měla zaplatiti okamžitě mimořádnými přírážkami, poněvadž je ještě všady dostatek peněz, a že toto vydání nebude tak bolestné, jako by bylo v budoucnu, třeba v těžších dobách umořování půjčky. Tento návrh byl přijat, svolána schůze veškerého poplatnictva a jednohlasně odhlasováno, částku zaplatiti z 2.243%

mimořádných obecních půjček. Ihned se započalo s prací. Zaměstnanci Družstevních závodů ubytovali se v obci a zavádělí elektriku do jednotlivých čísel. Vyskytlo se zde i několik málo odpůrců, kteří si elektriku do jednotlivých čísel. Vyskytlo se zde i několik málo odpůrců, kteří si elektriku zavésti nedali, avšak brzy toho litovali a nechali si jí zavésti dodatečně, neboť zavedení do domu byla na vlastní účet. Obec nechala zavésti 8 veřejných světel, v patřičné vzdálenosti od sebe, aby byla dostatečně osvětlena. Byla vzpomenuta však i na to, že by nebylo spravedlivé, aby veškeren náklad se zavedením elektriky do vsi nesli jen nynější usedlíci a rozhodnuto, aby z každé novostavby byl zaplacen příspěvek do obecní pokladny. Dle starého daňového klíče bylo vypočítáno asi 67-kč z jedné obytné místnosti i tehdy, když si majitel elektriku zavésti nemíní.

Mimořádné půjčky byly během 30 dní vybrány předsedou elektrisační komise, uloženy v Hospodářské záložny v Braudýse Ž. a dle smluvních podmínek elektrika proplácena.

Dne 15. června 1927, právě o slonskou pouti, byla elektrika první rozsvícena. V pozdější době naskytla se příležitost, působením agrárního poslance Dra. Srdínka a obec dostala asi 23000.- státní subvence.

Na obecních skalech lámal se štěrk pro účely obce. Avšak a lámání začali se ucházeti i mnozí

Obecní úřad
ZLONÍN
okres Brandýs n./Labem

soukromníci k různým účelům, a proto bylo usneseno, aby štěrk na účely obecní lámaný byl zdarma, k účelům okresu za 2·- Kč m^3 a pro soukromníky z jiných obcí za 3·- Kč m^3.

Koncem roku byly nové obecní volby, třetí od převratu. Postaveny byly opět jen dvě kandidátky. Byla zvolena nové 12 členné obecní zástupitelstvo. Starostou zvolen byl p. K. Kovařík, rolník čp. 26, který úřad starostenský zastával velice svědomitě a ku vší spokojenosti.

Bývalý starosta p. Jar. Lukšbauer, předal veškeré věci obec. hospodářství se týkající obci, a žádal, aby mu do 14 dnů byla vyplacena částka 7.500 Kč, kterou mu obec dluhuje. Poněvadž však účetnictví bylo děláno za celé období teprve dodatečně, byly shledány mnohé položky za neúplně vedené a bez dokladů, a proto vyzván okresní úřad, by vyslal revisi ku zjištění, jak se věci mají. Za občanstvo zvolen byl p. Čermák Ant. a Lukáš Fr. Zjištěno, že účetnictví celá 4 léta nebylo vedeno, a že vlastně p. Jar. Lukšbauer dluhuje obci 21.659·47 Kč; obec měla dle toho býti zkrácena o 29.000— Kč na čemž ovšem nenese vinu jen sám pan starosta, nýbrž i revisoři účtů a celé obecní zástupitelstvo. Věci byly dány opět do pořádku a pan Lukšbauer dluhující částku asi do pol. roku 1928 zaplatil.

Rok 1928.

Obecní studánka u Junkových, která byla bez přiklopu, měla býti vyčištěna, což se také brzy na počátku roku stalo. Byla o něco prohloubena, dány do ní skruže a nahoru dřevěná budka s dvířky. Celá přísení studánky stálo asi 452.- Kč.

Z jara přišen byl pde slonskými hachy fotbalový klub, „S. K. Slavoj Žlomín" který od obce propachtoval za 200.- Kč ročně pozemek po strážníkovi, na hřiště. Dívky však, u nás nezapustil tento, dle mého názoru dosti surový sport hluboké kořeny, a proto již druhý nebo třetí rok, byl klub pro nedostatek dobrého členstva rozpuštěn.

Majitelé kompostů, založených na obecních pozemcích byli vyzváni, aby zaplatili uznávací činži 1.- Kč ročně. Později byla zvýšena tato částka na 10.- Kč a potom usnešeno, aby komposty z obecních pozemků byly do pol. roku 1928 nadobro odstraněny.

Váha v obci, malý to domeček s okénkem, stojící před obecní pastouškou, byla postavena asi v roce 1880 a náležela slonskými rolníkům, kteří od ní měli klíček. Poněvadž váha byla používána i k účelům obce, usnesli se rolníci, že tuto obci prodají a tak byla opravená váha předána do obecního vlastnictví a usnešeno, že domácí budou vážiti zdarma, cizí do 10 q za 2.50 Kč přes 10 q za 5.- Kč. Tato váha byla také jednu dobu pronajata p. Hudrnovi, řezníku z Předboj, který měl před tím vždy v sobotu

výšek masa v hostinci čp. 1 a nyní přesídlil, vždy na sobotu odpoledne a večer do obecní váhy, kterou si nechal upraviti a platil za ní obci 500 Kč ročně.

V obecním zastup. podán byl návrh, vysázeti prostranství u transformační budky jako obecní park. Zůstalo však jen při usnesení. Občané sami ze svého, každý dle možnosti, zakoupili různé stromky a v dubnu r. 1928 bylo prostranství vysázeno a park předán do ochrany obecenstva. Našli se však i občané, kteří tuto věc úplně přehlíželi.

Pan Josef Srbek předložil obec. zastupitelstvu ku schválení parcelaci několika kousků svých polí. Tato věc byla náležitě prozkoumána, vzata v úvahu, zrušeno parcelační řízení p. Šalanského, vypracován parcelační a regulační plán a parcelace dle něho provedena. Zároveň k parcelačnímu řízení připojili se pí B. Pokorová, a p.p. Václ. Löbl a č. Kovařík, majitelé pozemků „na květnici."

Dle zprávy knihovníka, měla obecní knihovna koncem roku 1928 - 51 svazků knih a 6 členů čtenářstvo. Půjčeno bylo celkem 24 knih a na příspěvcích vybráno 11 - Kč.

Rok 1929.

Zima v roce 1928-29 byla velice krutá. V lednu 1929 dosáhly mrazy až 43° pod nulou, takže i p.p. Záruba a Prachař, nejstarší občané plonští tvrdili, že takovou nepamatují. V tomto roce shynulo zimou nejen ohromné množství ptactva a zvěře, nýbrž i krásné stromy a namnoze i celé aleje zmzly, takže musely býti vykáceny. U nás ve vsi vymzly skoro všechny ořechy. Zajíci, kteří měli nedostatek potravy, okousali v r. 1925 vysázené stromky při silnici „ke skalům", takže celá alej přišla vnyč. Majitelé stromků požadovali náhradu na p. Macákovi, který měl t.č. spachtovaný revír. Pan Macák nahradil jim částku 3.000- Kč a alej byla v r. 1930 a 31 znovu vysázená.

V tomto roce došel pacht obecních polí a proto byly tyto dány do dražby. Nejnižší podání bylo 100 kg pšenice. Poněvadě bylo o ně mnoho uchazečů, byla množství zvýšena ze 100 kg až na 340 kg tvrdé pšenice ze strychu.

Na cestu k nádraží povolen byl výlom 100 m³ štěrku a tato již opět velice rozbitá cesta byla nákladem asi 4.000- Kč upravena.

Pan profesor Bedřich Šalanský doporučil a nabídl obci některé knihy se své knihovny. Pověřen byl p. Fr. Srb, aby knihy prohlédl a podal dohrodání. Knihy byly asi za 600- Kč koupeny. Jsou to skoro všechny spisy Třebízského, několik spisů Dumasových a j.

Pan Jaroslav Lubbauer prodal svoji usedlost čp. 10 za 960.000 - Kč p. Žumrovi. Cena této usedlosti před válkou odhadovala se asi na 90.000 - korun rak. měny. Převodní poplatky a různé dávky z koupě objektu činily něco kol 120.000 - Kč, z čehož obci připadla částka Kč 46.000 —.

Nyní měla obec na hotovosti asi 70.000 - Kč a proto se začala jednati o stavbě obecního domku. Byl učiněn dotaz u p. stavitele Hofmana z Libznic, zač by domek mohl postaviti, a zároveň byl požádán o plánek. Bylo rozhodnuto starou pastoušku rozbořiti a domek postaviti na jejím místě. Plánek nevyhovoval plně požadavkům obce, avšak o stavbě se nepřestalo uvažovati.

Dosavadní majitel vily čp. 5 p. Jiránek, obchodník z Prahy, vilu prodal. Od něho ji koupil a přestěhoval se do ní, dnem 1. července 1929 pan Adolf Zeman, redaktor a spisovatel. Brzy stal se členem osvětové komise a hned v prvních volbách členem obecního zastupitelstva. Zde sepsal také, mimo jiné i svůj krásný román „Plukovník Švec".

Obecní úřad
ZLONÍN
okres Příbram

Rok 1930.

Od okresního úřadu přišel přípis, že obec dosud nevyhověla zákonitému nařízení o povinném držení plemeného býka, který musí býti okresní komisí schválen. Nebyl-li by v obci dostatečný počet kusů, mohou se spojiti dvě nebo několik obcí. Zde naskytla se příležitost spojiti se s obcí Měšice. Ve dvoře minimální stav dobytka je 100 kusů, z ostatních čísel dohromady asi 20 kusů. Ve Žlonině hlášeno je také asi 140 kusů krav. Pro naši obec bylo to spojení velice výhodné, avšak správa dvora namítala proti tomu, jelikož vede výdojné hospodářství a tedy nepřipouští krav, a stěžovala si u okresního úřadu. Poněvadž si býka sami vzíti nechtěli, byla jejich stížnost zamítnuta. Býka koupil p. Fr. Lukáš a připouštěl za roční poplatek 5.000·- Kč. Stav dobytka k 1. lednu 1930 byl asi 260 kusů, takže z kusu se platila 19·- Kč.

V červnu se začalo s úpravou rybníka. Tato oprava byla již velice zapotřebí, neboť rybník nebyl od roku 1920 vyvežen. Byl vypuštěn a kdo potřeboval na pole nebo na zahrádku, mohl si vyvézti za 1 Kč řiru bláta, kterého tam byla spousta. Brzy byl rybník vyvežen a hráz okolo byla vyzděna, nákladem asi 4.300·- Kč. Pan Blažej vysázel na ní, jakož i před vraty svého domku vrby.

Polní cesta vedoucí k Řepkově skalce byla vyštěrkovaná a upravená, nákladem asi 1.500·- Kč.

Při sčítání lidu, dne 2. prosince 1930, měla obec Zlonín 385 obyvatel asi v 85 popisných číslech.

Rok 1931.

Již začátkem roku začalo se jednati o stavbě obecního domku. Zvolena byla stavební komise: p.p. K. Kovařík, K. Kindl, Ant. Formánek, a K. Lukáš. Stavba zadána p. staviteli Čeňkovi Lukešovi z Čakovic, který ji provedl až na klíč za 65.000- Kč. 23. května se začalo stavěti a začátkem června byl domek hotov. Domeček patřící k obecní váze byl rovněž rozbořen a pro vážení bylo vyhrazeno místo vedle kanceláře starostovy, se zvláštním vchodem ze silnice. S p. Heřtusem vyměnila obec několik □ pozemku, takže byl zároveň upraven dvorek, jakož i výjezd do dvorka čp. 7. Zvonek z obecní zvoničky, která stála před domkem p. Reitlera čp. 25 a byla ze dřeva již skoro na spadnutí, byl sundán a pověšen do věžičky, za tím účelem postavené na obecním domě. Rovněž bylo pomýšleno na to, že tam budou umístěny velké bijící hodiny, avšak tento návrh odložen na neurčito.

Jaka bylo ve stavbě vyhrazeno, že pokud bude možno, budou zaměstnáni místní dělníci a řemeslníci, tak bylo i s vnitřním zařízením. Elektriku do obecního domku zavedl a rovněž dodával lustry p. V. Čadil za 1.836- Kč. Rovněž bylo usneseno, nechati dělati linoleum na bytek. Do zasedací síně byly dány 2 stoly a 12 židlí, do kanceláře starosty stůl, 2 židle a skříň pro obecní knihovnu. Dvě dýjvací místnosti v druhé polovině domku zůstaly

prozatím nedbydlený.

Občané uspořádali dobrovolnou sbírku, na desku padlým vojínům, obětem světové války. Vybráno bylo 1800 – Kč z čehož pakoupena byla černá žulová deska a pasazena do stěny obecního domu. V pouť, dne 15. června, byla slavnostní odhalení pamětní desky a zároveň otevření obecního domku. Krásnou vzpomínku padlým vojínům věnoval p. Veska, řídící učitel z Libeznic, zloninské děti hezky přednesly několik básní a kapela zahrála státní hymny. Po slavnosti se šlo do hostince k Šildovským, kde na zahradě sešla se veselá společnost nejen místních občanů, ale i hostí z okolních vesnic.

Pan Jan Žaruba, rolník ze Dřevčic a podák zlonský, odkázal po své smrti obci vkladní knížku Okresní záložny hospodářské v Brandýse n/L., znějící na 20.000 – Kč s přáním, aby úroky z toho vypláceny byly jako podpora chudým příslušníkům.

Nové volby koncem tohoto roku byly velice klidné. Jak již je ve Zloníně zvykem, byly zase jen dvě kandidátky. Po těchto volbách stal se členem obecního zástupitelstva také pan redaktor Adolf Žeman.

Dosavadnímu starostovi bylo poděkováno za jeho svědomitou práci a projevena mu důvěra opět na nové období, takže byl starostou zvolen znovu pan K. Kovařík.

Konkurencí hlavně amerického cukru, značně poklesla cena našeho vývozního cukru, takže na to

doplácelí z jedné strany u nás konsumenti a z druhé strany naší pěstitelé tím, že cena řepy byla snížena až na 10- Kč. Přesto byly ještě značné zásoby cukru, takže bylo omezeno dodávání řepy kontingentem, který byl určen tak, že vypočten byl průměr dodané řepy za poslední 3 léta a toto množství sníženo o 20%. Poněvadž v roce 1931 byla značná úroda řepy, plynulo jí každému velké množství. Za předanou řepu nevyplácely cukrovary nic, proto jí každý pěstitel doma zkrmil. V následujícím roce byl snížen kontingent opět o 20% a cukrovar v Kratíně nebyl již otevřen a řepa dodávána byla do cukrovaru v Čakovicích. Zavřením cukrovaru Kratíň, přišla i naše obec o své výhody, neboť do Čakovic je to povozy příliš daleko. Jak se poměry změnily, proti roku 1924.

Jobilí znační poklesly; zaznamenám pro porovnání zase jen některé ceny: pšenice 126- Kč, ječmen 85 Kč, žito 80 Kč, mléko ve velkém již jen 1·20 Kč. Za 1 kg živé váhy jalovice 5- Kč a maso se prodávalo za 14- Kč. Jedině vepřový dobytek byl poměrně dosti placen. Párek selat byl za 250 Kč a kg živé váhy krmených kusů za 7- Kč.

Obecní úřad
ZLONÍN
okres Brandýs n. L.

Rok 1932.

Všeobecná nezaměstnanost byla v rep. českosl. znatelná již od roku 1929 a čím dále tím více se stupňovala. V krajinách zemědělských, jako je tomu u nás, nebyla tak citelná, neboť lidé měli alespoň živobytí, avšak v oblastech průmyslových měli nezaměstnaní dělníci velikou bídu a hlad. Byla mezi nimi sice i dosti lidí, kteří byli zvyklí pahólci, avšak většina dělníků chtěla pracovati a tak odcházeli daleko od svých domovů, pě horníci z Kladensko a sklářiz Jizerských hor, došli až k nám na branckýska hledati jakoukoliv práci. Aby se zmenšila bída těchto lidí, poskytovány byly podpory v nezaměstnanosti. Města a větší vesnice přidily vyživovací akce pro nezaměstnané. Brzy však těchto výhod a hlavně podpor začali používati na úkor potřebných i ti, kdož to nepotřebovali.

U nás ve vsi, aby se nemuseli vypláceti podpory, postaráno bylo o to, aby místní dělníci byli alespoň po-čas zaměstnáni. Okresnímu úřadu předložen byl návrh na kanalisaci obce, a zároveň byl požádán, aby v té věci byl obci nápomocen. Obec zakoupila asi 270 m rour, za 8.000.- Kč, a okres proplácel rozšíření silnice a úpravu kanalisace. Hned v únoru se započalo s prací, a koncem března byla kanalisace hotová. Při tom rozšířena byla silnice přes ves, hlavně před čp. 26, neboť kus vršku byl odkopán, takže i obecní sklípek musel přijíti pryč.

Č. S. D. projektovaly stavbu II. koleje na trati

Vysočany - Všetaty. Rovněž byl projektován přejezd přes dráhu, neboť závory měli býti zrušeny. Okresní silnice měla býti vedena od Šabauských padem, takže přejezd byl by přišel od nynějších závor asi 50 m dále ke Kojeticům. Dále měla býti vedena silnice přes zahradu a prostředkem dvora p. Löbla, majitele čp. 11. čímž by byla obec velice poškozena. Byla svolána schůze zájemců a jednohlasně usneseno protestovati proti tomuto projektu přejezdu. Od C.K.D. vysílána byla komise, která vše náležitě prozkoumala a uznala, že věc musí býti technicky propracována jinak.

Majitelka čp. 57. byla vyzvána, aby zaplatila uznávací činži ze zahrádky před domkem, stojící na obecním pozemku. Ta se však narazila na odpor v obecním zastupitelstvu. Někteří členové se odvolávali na obecní půdorky a žádali, aby bylo měřeno. Svolána byla protestní schůze majitelů pozemků, na níž dostavil se i p. Al. Žáruba, rolník čp. 9, nejstarší občan plonský, který prohlásil, že po dobu svého hospodaření t.j. nejméně 50-55 let, nepomatuje, že by bylo něco na výměře pozemků měněno, takže i kdyby zde půdorky byly, byly by již promlčeny a tak měření úplně zbytečné vykazování obecních peněz, kterých se dá jistě použíti k účelu prospěšnějšímu.

Koncem roku svolána byla ještě jedna schůze 77 majitelů pozemků, a to k pronajmutí obecní honitby na nových 6 let. Honitba ve plonském

revíru byla pronajata p. Nepomuckému z Letňan, tentokráte za 4.600- Kč.

Pan Pavel Lachmann, israel. polský příslušník, obchodník v Praze I. žádal naší obec a nabídl jí 1.000- Kč, za příslib domovského práva. Obec však jeho nabídku zamítla neboť nemohla si vzíti na svědomí následky takového činu.

Rok 1933.

Vláda republiky čsl. rozhodla se vypsati půjčku práce při které činila upisovatelům veliké výhody. Očekávalo se, že výtěžek této půjčky bude použit ku značnému zmírnění nezaměstnanosti a že konečně přestanou ty podpory, kterými min. soc. péče pan Dr. Czech tak značně zatěžoval státní pokladnu a proto byla půjčka práce hojně upisována. Naše obec upsala jen Kč 500.–, ačkoliv byla navržena, aby byl upsán obnos 20.000.– Kč z fondu p. Zárubky. Tento návrh však byl zamítnut, neboť bylo uznáno, že obecní peníze půstanou obce a ze svého se může upisovati každý co chce.

U nás bylo dostatečně (použito) postaráno o nouzové práce, takže podpor bylo vyplácено jen velice málo. Lámán byl štěrk a štěrkována a opravována polní cesty. Za rdí při Srbové upraven byl ze plynku rour z kanalisace můstek přes strouhu, přes kterou byly dosud jen větší kameny. Rovněž i cesta za rdí byla vyštěrkována. Polní cesta k Žíbenicům byla odělána důkladně. Jako podklad navezen byl velký kámen a vršek vyštěrkován. Rovněž i ostatní polní cesty byly spraveny, takže se může říci, že jsou dnes v opravdu dobrém stavu.

Tento rok byl velice suchý, takže byl velký nedostatek pelené píce, a ani sena nebyly. Brambor, ačkoliv bylo pod tsem dosti, přece jen bylo málo, poněvadž nemělydostatek vláhy k potřebnému vzrůstu.

Řepy se urodilo tak málo, že většina pěstitelů nedodala ani svůj kontingent. Pro nedostatek zimního krmiva, hlavně řízků, byl značně omezen chov dobytka. Zajímavé je, že cukrovary platily i řepu nedodanou a to za 1q nedodané řepy do kontingentu 3-Kč a za 1q předa~~n~~é řepy přes kontingent jen 70 h a loni za 1q převezené řepy přes kont. jen 2·60 Kč. Zato však pšenice dosáhly značné hl váhy; 1hl až 84·60 kg a i podle množství lepku mohly konkurovati i americké „Manitobě" které mlynáři vždy dávají přednost.

Na jaře vysadila obec u rybníka několik topolů a na veřejném statku potřebné stromky.

Přes strouhu k vile čp. 5 uděláno byl betonový můstek; do té doby byla tu jen úzká dřevěná lávka.

Pan Čadil postavil si za svým domkem čp. 30. na obecním pozemku studnu, a platí 2-Kč uznávací činže ročně.

Již po několik let jednalo se v Libenicích o stavbě měšťanské školy. Zlonín byla jediná vesnice, která se snažila tento plán uskutečniti. Ostatní vesnice chovali se ku stavbě z důvodů finančních docela chladně, skoro odmítavě. Nyní když se již konečně shodly, sjednotily a uvolily ku stavbě školy, poněvadž již dvě třídy musí umístniti v hostinci u Tišňovských a v příštích létech nebudou míti děti už vůbec kam dáti, omezuje vláda z úsporných důvodů stavby škol, takže jakýkoliv nárok na subvenci je vyloučen.

Okresní archiv
ZLONÍN

Dne 1. prosince 1933 zachvěla rovněž i naší obcí neočekávaná zpráva, že zemřel Dr. Antonín Švehla, rolník z Hostivaře, veliký státník a politik, neúnavný pracovník na poli národním tvůrce 28. října 1918, a dále vytrvalý a obětavý vůdce venkovského lidu, muž, který svou rozvahou a poctivou nezištnou prací získal si důvěry celého národa Československého. S láskou budeme na něho vždycky vzpomínati. Na paměť tohoto velkého muže nazvána byla lípa stojící před obecním domem „Švehlova lípa." Nejlépe však uctíme památku Švehlovu, postaví~~me~~-li se svorně vesnice v jeden šik a pod praporem pravdy a poctivé nezištné práce půjde za vítězstvím dobra.

Končím své zápisky o obecním hospodářství, které jsem psala v 19 létech na tatínkovo přání. Zároveň děkuji obětavé paní Běťuščce Kovaříkové, za její vydatnou pomoc a dobré rady které mi poskytla, jakož i mému otci panu Františku Lukášovi, za opravení mnohých chyb, kterých bych se byla neúplnou znalostí poměrů dopustila.

Zápisy tyto přečetla jsem ve schůzi obecního zastupitelstva v sobotu, dne 3. března 1934 a požádala, zda by jiště někdo ze svých pamětí mohl je doplniti a dále o jejich schválení, ku přepsání do pamětní knihy obce.

Ve Zloníně, dne 3. března 1934.

Anča Lukášová.

Podpis starosty:

Karel Kovařík.

Podpisy členů obecního zastupitelstva:

161/35
Kar
Arch. arg.

Fotografie a dějiny obce Zlonské.

Obec Zloníu rozkládá se v dolíku půl hodiny k jihu od Kojetic, kamž od pradávna je přifařena a od nichž břidličnato-křemenitým skalnatým hřebenem jest oddělena. Za dřívějších let bylo zde dosti rybníků a luk. Rílek v dějinách konfiskací (Díl I., str. 528) uvádí, že v 17. století u blízkých Štakovičků směrem ke Zloníu bylo šest rybníků, totiž: Žebrák, Dlouhý, Vokříněk, Šibeniční, Vrtka, (zarostlý) a Semínko. Nyní není po nich památky. Se stanoviska hospodářského je to škoda. Ne sice všechny, ale některý přece měl býti ponechán, vždyť voda přináleží vodu, pro úrodu tak nutnou. Že krajina zdejší již dávno byla zalidněna, o tom svědčí (vedle) mnohanských hrobů s popelnicemi, z r. 1881 a nejen tehdy i v době dřívější na návrší u „rabšlejn" nebo na Rabšlejně na skalách směrem ke Kojeticům, Sackem který tento nález popisoval, domníval se, že jméno Rabšlejn pochází od českého slova rov nebo hrob a německého Šlejn a dokládá, že se tradičky) uvedlo. Správněji však popisuje p. farář Václav Hlonojeck bývalý farář Kojetický ve svém spise: Z dějin nepatrné české vesnice (I. 9.) že jméno to pochází od bývalého majetníka tohoto pole, který je v r. 1612. od Maliáše Franty koupil.

Byl Jan Kovařík ze Zlonína, znamý také Rabšlejnský. Mimo to, prý zdejší lid nazývá polc, na kterých je mnoho žížerka rabšlejnovitým. Jak Václav Vladimír Tomek v dějinách Prahy (III. 53) píše měla Kapitola sv. Víta ve Zloníně dvojí obročí, z nichž jedno na 28 druhé na 29 míšeň se uvadí. Oltář sv. Prokopa v kostele sv. Vítském v Praze měl ve Zloníně nadání 12 křiven. Z nejstarších prebendářů Zlonských jsou známi na prvním obročí v letech 1367-1369 arcijáhen Litoměřický Litbor kanovník, na druhém Bedřich. Prebendy byly náležely kapit. sv. Vítské, rozdílně a neodvisle od proboštství. Teprve v dobách resp. válkách husitských nastali v tom změny a Zlonín patřil později k proboštství sv. Víta, až do r. 1926-1927. Kdy následkem pozemkové reformy byli pozemky ve výměře 27 korce rozděleny místním žadatelům a to p. Karlu Kovaříku Zlonín čp. 1. 5 korců později o rok 2 korce, p. Franc. Koblovi 1 korec p. Ant. Gruntkálovi 1 korec p. K. Barcalovi 1 korec při Hnilé Krejzové 2 korce p. K. Kovaříku čp. 26. 3 korce p. Srbkovi Josefu 3 korce p. Josefu Bílkovi 3 korce, z těchto letech vykoupeny byli od pozemkového úřadu z Prahy další pozemky od panství hraběte Mělického Trnna Nosálice, a přidělený drobnému lidu v místech u Měšic a Lébanic na l. z. Lejbovce.

Tak též vykoupily si od pozemkové reformy ostatní
nikolivi vesnice od panství Měšického pozemky a
tak v r. 1935 zůstalo panství Měšické bez pozemků,
neboť zbytek dvora Měšického-Pakoměřického a
Hovorčovského zakoupily lukerní společnost Schöler
a spol. Zlonín patřil od pradávna k faru
osadě Kojetické, jako zajímavost uvádím, že
v r. 1667 zemřel ve Zlonínu pohřben byv koňmi pacholek
Martin, který zde sloužil u Václava Kotka-Knolka.
Zůstalo po něm kobyla jedna kráva peněz u Mar-
tina Knolka, u něhož zemřel 10 zlatých a za mlácení
měl u něho za 15 dní. V Předboji u Vokurky měl 8
zlatých a 4 strychy a 3 věrtele žita. Za šaty které
zůstali měl po Martinovy (měl) býti Václ. Knolkem
vypraven pohřeb. Ostatek pozůstalosti odkázán
sirotkům, aby do kostela Kojetického byli pořízeny dvě
korouhve. Poměry čelední ve století 16 a 17 byli násle-
dující. Nestačil-li hospodář s manželkou a dětmi
na všechnu práci, platil buď staršímu bratřím nebo
sestrám svým nebo manželčiným aby u něho sloužily,
nebo bral do služby dcery z gruntu jiných, malky
nebo podruhy. Čeládka dostávala za službu nějaké
peníze ale i věci do hospodářství, aby když se chtěla
oženiti nebo vdáti snáze si mohla zařídili hospodářství.

Obecní úřad
ZLONÍN
okres Brandýs n.L.

V roce 1671 nařídil hejtman Kouřimský, aby Kojetičtí opravili Mělnickou silnici až ke Zlonínu, která byla velmi zlá a v ní hluboké díry, takže mýtky po ní se jezdili nemohlo. Kojetičtí odvolávali se na to, že je to povinnost přívozníka Štěpanského přívozu, neboť jeho předkové vždy silnici a proti Zlonínu opravovali a to i v dobách, kdy v Lobkovicích přívozu ani mostu v Kostelci nebylo, a kudíž nikdo Štěpanskému přívozu vyhnouti se nemohl. Nic méně však nařízeno Kojetickým pod trestem vojenské exekuce, aby silnici napravili a Předbojští a Zlonští jí dlužno grunty se ku sbílali měli při tom pomáhati. Odvolání proti vojenské exekuci neprospělo. Hejtmané sice přednesli úvahu úředníků místodržitelů ale ten odpověděl: Ponečadž pan hrabě Slavata tu žádného cla ani mýta nemá, je povinnost silnici dál opraviti oněch vrchností, v jejíž gruntech silnice leží. Své příčiny měli se vejíti 16. prosince 1671 v Kojetíce (sami úředníci zářeční z Prahy) a hejtman Předbojských statků a správa statků Březan, k sv. Jiří patříce, aby se o napravení oné velmi zlé silnici postarali. V roce 1736 - 1743 byl následující počet obyvatel: v Kojetíce 157 v Předboji 114 ve Zlonínu 88 a v Byškovicích 125. V roce 1934 je ve Zlonínu 368 obyvatel.

Roku 1927 byl jsem zvolen já Karel Kovařík rolník ze Zlonína čp. 26 starostou obce. Když převzal řízení obce od byv. pana starosty Jaroslava Lutzbauera rolníka ze Zlonína čp. 10. poměry obecní nebyly růžové. Obec byla zadlužena a hospodářství obecní zanedbáno s pomocí Boží a p. zástupců obce podařilo se mi obec zbaviti dluhů a zároveň usnášeními mými kapitál z obnose 70.000 Kč. Mimo těchto úspor vyslavěna byla za mého působení a opravena řada komunikací se značným nákladem a zvláště obecní dům který si vyžádal nákladu přes 70.000 Kč. Mým nejvroucnějším přáním by bylo aby ten kdo převezme obě obce, pracoval ku zdaru a blahu obce v mých stopách.

Ve Zlonínč 1. června 1936.

Kovařík

Rok 1934.

V roce tomto očekávali jsme zlepšení výroby a účastek nezaměstnanosti.
Hospodářské poměry zdály se býti opraveny tak, že předešlému lepší, avšak nebylo tomu tak. Katastrofální sucho zničilo všechny naděje. Často se neuklidilo tolik, kolik bylo zaseto. Smutný byl pohled na suchá rozpraskaná pole, kde při zemi křečovitě se držely, které v mnohých případech nestálo ani za sklizeň. Následkem toho dostalo se naší obci podpory na sucho a na krupobití. V hlasování našem pollonklo na „Ratolístě" a to na 80%.
Sleva nájemného z polí obecních obdržel, kdo si ji v čas zažádal. Nepříznivým rokem hrozilo zhroucení zadlužených majetků a dluhy dále rostly.
Vláda vydala pro zemědělce moratorium. To zachránilo částečně mnoho zemědělců před úpadkem. Moratorium byla povolena

až do roku 1935.

Do konce t. r. měla obec pronajaty pozemky od 280 kg - 340 kg bordé pšenice z kopce a dle nejvyš. kurs. zázpamu Pražské plod. burzy.

Působila osobou nepříznivě na obecní pokladnu vládní nařízení, ve kterém měla býti povolena úleva nájemného za palič. Tímto byla musena obec poskytnouti úlevu nájemného.

Pro nedostatek vyučovacích místností školy obecní v Líbeznicích, byla několikráte ve školní radě při schůzích poukazováno na to, že by se mohlo počíta ti se stavbou školy. Na to jsou rezervuje naše obec K 50.000.—

Důležitou událostí v Československu byla devalvace naší koruny, která měla přispěti ku zlepšení vývozu čsl. výrobků do zahraničí.

Kupní schopnost vrstev rolnických se zvýšila následkem dobrého hospodaření.

t. j. vyšší cenové úrovně zeměděl. plodin.

Pro velké nákupy a náklad a stát, jmenovala mnaha obcí a měst našeho presidenta - Osvoboditele čestným občanem. Také místní akční nadšpitelstvo jmenovalo p. presidenta T. G. Masaryka čestným občanem slonímským.

Letošního roku zalesňovala se v naší obci vlhnající místa na akcních skalách vysazováním lesních hubiček, Bohuněl, práce a snaha byla bezvýsledná tím, že sazenice následkem sucha zaschly.

Příspěvky akční nebyly žádné, akční vydání se hrylo z běžných příjmů.
Narozených dítek bylo t. r.: Jar. Kubelkova 29. 4., Jan Krejza 9. 5., Žd. Krejza 31. 8., Vlad. Vaněk 5. 9., A. Radoňškova 3. 11.
Zemřelých v to r. bylo: Vacl. Hojka 18. 1., Jar. Kubelková 8. 8., Ant. Doležalová 6. 12..

Obecní úřad
ZLONÍN
okres Brandýs n/L.

Rok 1935.

Od konce války nebylo v žádném roce tolik významných událostí jako právě v tomto. Parlamentní volby konané v měsíci květnu ukázaly určitou nestálenost politického smýšlení obyvatel.

Dne 14. 12. resignoval náš první president Dr. T. G. Masaryk - Osvoboditel na svůj nadpovědný úřad. Vysoké stáří, vyplněné záslužnou a namáhavou prací pro vlast a národ, dává mu právo na zasloužený odpočinek a celý národ mu přeje mnoho dalších let spokojeného a klidného života. Na jeho místo z vůle národa byl zvolen 18. 12. t. r. jeho věrný spolupracovník Dr. Ed. Beneš, kterému též celý národ přeje, aby těžký svůj úřad s úspěchem zastával.

Počasí jako v min. roce byl opět náš okres postižen velikým suchem. Úroda pšenice byla v některých obcích průměrná, ale ve větší části okresu byla

daleko nižší. Žito byla u všech obcích pod průměr, ječmen velmi špatný a oves se vůbec nenradil. Brambory, pokud nebyly zalévány, měli úrodu velmi špatnou. Výnos řepy cukrovky pod průměr. Bylo smutno dívati se na pole, když příroda byla na déšť tak skoupá.

Doba pěstitelé hospodářské krize byla velmi těžká.

Obecní pozemky byly pronajaty a to od 136 Kč - 205 Kč tuna pšenice za kurs dle monopol. záznamu.

V tomto roce byl u naší obci větší počet nezaměstnaných. Pan̆ovadž nedostávali podpory peněžité, dostali 10ti Kč lístky na nylování zboží u místních obchodníků jednou týdně. Mnohému nestačilo to na výživu rodiny a tudíž dala obec dělati štěrk na úpravu cest jako nouzovou práci. Práce byla však brzy ukončena.

Obecní pocel nebyl stálý a proto

se tato práce přidělovala v měsíčním obdalí mezi nezaměstnané, aby měli větší výdělek.

Obecních příspěvků nebylo.

Novorozených dítek:

Františ. Kubelková 19.4.

Ženichů v t. r.

Božena Adamová 16.2.

Anna Radoňková 18.11.

Rok 1936.

V roce 1936 nastává pomalé zlepšení našeho hospodářského života. Přináší řemeslníkům lepší úrodu, než léta předchozí. V měs. květnu došla k vyplácení půjčky na obranu státu, kterou měly býti opatřeny státu prostředky k výzbroji armády.

To byla velmi dobrá myšlenka našeho min. předsedy Hodži, že z této půjčky rozběhla se kola zbrojařských továren, dělnictvo získalo stálou práci a tak pomalu pomíjely hospodářské začaly se lepšiti. Dělníci vydělávali, stát nemusil platiti velké podpory na nezaměstnanost a tím jsme přicházeli ku zlepšení poměrů do roku 1937.

Podle vládního nařízení jest v místní obci zavedena protileteckou ochrana z mužů nevojáků a těch, kteří již nejsou voj. službou povinni. Protiletecká ochrana má název ve zkratce L. P. O.

Letošního roku naskytla se vhodná příležitost ku převzetí státního telefonu.

Tím získala obec pro své občanstvo cennou věc, neb telefon jest neocenitelný pro každého jednotlivce. Tím se také zhodnotí soukromné majetky.

Na žádost školní rady v Líbenicích poskytla místní obec půjčku na zakoupení pozemku pro stavbu měšť. školy v Líbenicích Kč. 15000.- Tento obnos bude po postavení školy připsán naší obci k dobru na povinný obnos Kč 57.000.-, který naše obec jest povinna jako repartici na školu dáti.

Půrážky nejsou v obci žádné.

Novorozených dítek v l. roce:

Karel Pavlík 4.2.

Jos. Nejedlý 22.2.

Jitka Křelňačová 8.8.

Zemřelí v l. roce:

Karel Barcal 10.2.

Alžběta Heřmanová 8.8.

Změna usedlostí stala se v č. 21. a 22. tím, že p. Jan Barcal prodal domek č. 21. p. J. Kostkovi.

Obecní úřad
ZLONÍN
okres Brandýs n/L

Rok 1937.

Začátek roku byl zcela klidný, prošel za normálních poměrů. Úroda jak obilin tak okopanin byla výnosná. Monopolní ceny obilí byli: pšenice 173 K, ječmen 150 K, žito 130 K, oves 120 K. Za řepu platily cukrovary 12:50 K. Za brambory se platilo 30 K- za 100 kg.
4. července byla vzpomenuto 20. letého výročí bitvy u Zborova.

V měsíci září rozlehla se po celém světě zpráva o vážném stavu nemoci prezidenta - Osvoboditele. A dne 14. září byla zpráva ta bolestnou skutkem potvrzena.

Odešel navždy náš president - Osvoboditel T. G. Masaryk. Po celé republice byly vyvěšeny smuteční prapory. I naší obci byla konána smuteční bryzna, za účasti zást. obce a místních občanů.

Pohřeb zesnulého p. presidenta byl konán až po týdnu. Pohřbu zúčastnilo se mnoho zást. státu a mnoho

československ. občanstva. Tělesná schránka byla vystavena na Hradě Pražském, kde střídala se čestná stráž z legionářů, vojska, sokolů a kovářů.

Všichni byli nad ztrátou bolestně dotčeni. Zvláště pak kováři byli nad svým stavem hrdy, poněvadž první president-Osvobaditel republiky, pocházel ze řad kovářů.

Na své mládí vzpomínal.

Po týdnu byl z Hradu veden ulicemi Prahy na dělové lafetě na Masaryka nádraží, kde se s ním rozloučili jak voj. hodnostáři, člen. vlády, zást. cizích států, tak obyvat. republiky.

Zesnulý president byl převezen do Lán a uložen do hrobky své drahé choti Charloty.

Nechť jim je země lehká!

Národ český bude vždy vděčně

na jeho zásluhy vzpomínati a nikdy
jich nezapomene.

Po celé republice byl dodržován šesti-
týdenní státní smutek.

Narození v tomto roce:

Jiří Hanych 1. 2.
Marie Šulcková 6. 2.
Jaroslava Vernerová 9. 4.
Hana Šálanská 1. 5.
Zdeňka Kosonipská 17. 5.

Zemřelí v tomto roce:

Josef Turek 13. I.
Alois Záruba 9. II.
Jarosl. Kovář 10. II.
Jarosl. Vernerová 25. V.
Jan Radoňoek 14. VII.

Rok 1938.

Letošního roku nastalo značné znepokojení celého státu tím, že některé oblasti požadovali svá práva.

Úroda byla slibná a takřka byla šťastně sklizena. Později však nastaly deště a kdo se se sklizní opozdil, vzrostla mu obilí v panákách na poli.

Za obilí se platilo: za pšenici 168 K, ječmen 132 K, žita 130 K, oves 119 K za 100 kg. Za řepu kontingentní bylo ujednáno s cukrovary 12·50 K za 100 kg, při dodání byla však vyplacena cukrovary pouze 9·85 K, takže pěstitelé řepy na ceně tuto doplácali tím, že v určitých krajích našeho státu dala řepa menšího výnosu a proti letům minulým.

Na paměť výročí 20ti letého trvání naší samost., byly v chrámu Páně v Kojeticích uloženy dva zvony. Farářův naše obec jest ke Kojeticům přifařena, byla mnoha občanů zúčastněno.

Dne 21.5. byla vyhlášena částečná

mobilisace naší armády, následkem nepřející strany sudeto-německé. (Henleinovci.) Vojíni po krátkém uklidnění poměrů se navrátili.

Dne 29.5. byly konány volby do obec. zastupitelstva při nichž zvolení na kand. čís. 1. Živnostníci: V. Šaban, kovář čís. 33. a p. Václ. Vekola, krejčí č. 12.
č.2. sociál. demokrati: p. B. Kraidl, magy. domč. č 37. a p. Ant. Pavlík, zedník č. 19.
č.3. Zemědělci, zeměd. dělníci a paplatníci p. Jar. Krejza, rolník č 11., p. V. Kalman, rolník č 10., p. V. Krejza, zeměd. děl. č 48. p. K. Kindl, rolník č. 27.
č. 4. čsl. nár. sociál.: p. Jan Kostka, klempíř č. 22. p. K. Šimák, žel. zříz. č. 70. p. Fr. Těžký, žel. zříz. č. 68. p. Jos. Fučkbauer, truhlář č. 82. Strana kommunistická nekandidovala.

Počátkem června rozmohla se v celé republice též i u naší obci epidemie slintavky a kulhavky. V předešlých

Obecní úřad
ZLONÍN
okres Brandýs n.L.

lékek byla tato dobytčí nemoc spíše místního a lehčího rázu, tentokráte však byla přímo katastrofální.
Dobytek ve velkém počtu hynul a byl spalován na místním mrchovišti. Zvláště postižen byl slintavkou a kulhavkou dobytek p. Jos. Vandráška č. 9.

Dne 1. 7. byl zvolen starostou p. Jan Kostka za stranu čsl. nár., o živn., zeměd., zeměd. děl., a poplatníky a soc. dem. 10 hlasy. Náměstkem zvolen p. Jar. Krejza, radní V. Čaban a p. A. Pavlík.

Včelí fin. komise předsedou zvolen byl p. K. Kovařík a člen. okresní rady v Libereckých, za nemoc. člena a předsedu p. Fr. Lukáše.

14. 9. bylo zapomenuto prvého výročí úmrtí našeho presidenta-Osvoboditele. Místní občanky vybraly merci obou K 120.- Za 60 K byl zakoupen věnec, který v předvečer dne úmrtí byl pověšen na desku padlých na obecním

doně.

K projevu sešly se občanů i občanky. Starosta p. Jan Kostka pronesl účastníka slovy pietní vzpomínku na zemřelého presidenta. Po projevu byla zazpívána státní hymna. (Z tuplých 60 K bylo rozděleno následovně: 50 K zasláno na obranu státu a 10 K rozděleno posličkům.)

Dne 20. 9. bylo v chrámu hajeckém biřmování, které vykonal Jeho Eminence Th. Dr. kardinál Karel Kašpar kníže arc. Pražský a primas český. Jménem obce zlonínské uvítal p. kardinála p. Jan Kostka starosta obce Zlonína a jménem farní kalol. akce p. Karel Kovařík.

Následkem úpěnlivého uklidnění soudetských němců, kteří požadovali pro sebe autonomní stát, byla 22. 9. vyhlášena všeobecná mobilisace do 40 let.

Z naší obce narukovali: Pan Páleník, V. Krejza, Jos. Radoušek, Jar. Konint,

Jos. Pakarný, Vaněk, Král, Fr. Radoušek, Bak. Grünthal, Vavera, Ant. Pavlík, Fr. Nejedlý, Kadúrek, V. Konrád, M. Kosarinský, Hanel, Rejhuba, V. Löbl, V. Sojavský, A. Malý, Alois Srbek, Al. Radel, Jos. Halman, V. Nehola, Fr. Jedlička, V. Laban. Některé ženy pořádaly sbírku vyživovací příspěvek. Majitelé koní museli byto do St. Boleslavi odvádětí a na výpomoc. práce byly naturáženy koňmi ze Sudel.

Sbírky na obvodu státu byly konány po celém státě a vynesly mnoha miliony K. Také v naší obci byla sbírka konána. Mezi občany se vybralo: 780 K a obec přispěla obnosem 220 K, celkem bylo odesláno 1000 K.

Vzhledem k oddanému podanému nám našimi spojenci Anglii a Francii, byly jsme mocni pod jejich nátlakem postoupiti Sudety říši německé do 10. 10. t. r., dále Těšínsko-Polsku,

Žilný ostrov, Košice, Zbňarad, Mukačevo Maďarsku. Tím byla naše země ochuzena a průmyslové lesy a půdy.

Zvláště katastrofálně dotkla se našeho státu zabrání uhelných dolů na Duchcovsku, Mostecku, Plzeňsku a Ostravsku. Byla veliká bída a nikdy a cena jeho rychle stoupala.

Kalamita, která postihla náš stát, vyvolala si varování bývalých politic. stran, odstoupení prezidenta Ed. Beneše a celé vlády.

Po krátkém čase byla jmenována vláda nová v čele gener. Syrového, po krátkém čase byla zrušena, opět ~~zastoba~~ nová vláda jmenovala Rud. Beran a min. předsedu s ostatními ministry odborníky. Dne byl zvolen prezid. republ. Dr. E. Háchá, dosavad. pres. nejvyš. správ. soudu, který ve svém uvaž. proslovu pravil: „V jednotě je síla, a v síle vítězství."

Tato snaha za jednotu celého národa vyvolala si v život Národní jednotu, která byla také ve zdejší obci založena. Vedle příp. výboru byli postaveni: člen p. K. Kinal předseda, p. K. Kavaňka jednatel, V. Čaban místopřed., p. Jan Kostka pokladník. Členové: p. Jar. Krejza, p. V. Halvan, p. O. Čadil, p. V. Blažej a jiní.

Vedle Národní jednoty existuje v našem státě strana práce. Náš stát československý, který dosud byl centralistický, na přání Slováků (Žilina) a podkarpatských Ukrajinců, kteří volali po autonomii, stal se česko-slovenským se třemi autonomními celky. I. Čechy a země Moravsko Slezská II. Slovenská krajina a III. Karpatská Ukrajina.

Následkem zabrání celých oblastí našeho státu, byli jsme nuceni podati pomocnou ruku uprchlíkům ze za-

Obecní úřad
ZLONÍN
okres Strakonice

mých území. Po celém státě byly konány sbírky Národní pomoci pro ně. V naší obci bylo v jejich prospěch od míst. občanů vybráno K 287.- Sbírku bylo konati: br. Al. Srbek, br. V. Löbl, br. Jos. Bílek. Máme také v obci čtyři rodiny uprchlíků.

Změny v naší obci v prodeji nemovitostí staly se následující:
Dne 2.4. t.r. prodali manž. Fr. a E. Malinský domek čp. 83. p. Tomáš koni z Prahy. Pan Ant. Jachý ze Střešovic čp. 67. prodal domek pí. Marii Jandové z Měnínka čp. 198.

Narozených dětí letošního roku bylo:
Vlast. Novotný 5.1.
Zd. Pátek 27.3.
Marie Krejzová 9.4.
Lud. Srbková 20.6.
Karel Křehuáč 15.7.
Vlast. Jurek 3.10.
Vlast. Marešová 25.11.

Zemřelí škol. roku:

Ant. Šimáková 7. 1.

Vlast. Novotný 10. 3.

Alžběta Hajská 25. 5.

Vlasta Horčicová 1. 12.

Dle pivalostí částečných pomůcek zapisoval jsem pamětihodné události a děje do této knihy od r. 1934 – 38.

Jan Kostka
starosta obce.

Ve Zlonině 21. 3. 1939.
Václav Čaban.

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR
VLASTENECKÁ OBEC
ZLONÍN, spr. okr. BRANDÝS n. L.

Za úmrtí pres. T.G. Masaryka byly v Evropě změněny se světové události a německý fašismus připravoval se horečně k rozhodnému útoku podmanění sousedních národů. Nejdříve vpadl do Rakouska, kde provedl t.zv. „Anschluss" bez odporu a na nepřímého souhlasu západních mocností, které k této agresi nečinně přihlížely. Současně strana NSDAP jejž jmenovala na nezodpovědnou politiku agr. strany s Beranem v čele, která pomohla vypěstovati Henleinovu stranu jakožto pracujícímu lidu ČSR. - Hitler za pomoci ní připravoval 20.V. 1938 vojsko na hranicích k obsazení naší části. Český lid vádělí v pohraničí boje, kácel stromy, stavěl barikády, převrátky, nábrany pro dobu, než došla čs. armáda do palebných postavení. Hitler se zalekl čs. mohutného nástupu, ale svého rozhodnutí-být pánem ČSR-se nevzdal. Začalo jednání, které pro ČSR znamenalo Mnichov. Naše vláda naříd-dila mobilisaci do 45 let. President Dr.E. Beneš byl donucen podati demisi a ihned odletěl do zahraničí, aby organisoval odboj. Za krátké době čs. armáda byla odvolána a pohraničí po pásmech vyklizeno Němcům do hloubky až 35 km. Presidentem ČSR byl zvolen dr. Hácha, dosavádní vicepresident nejvyššího soudu v Brně, jenž národu nebyl téměř do té doby znám). A dne 15. března 1939, kdy nad celou Českou a

Moravskou ranní svítání po celý den prudký mrazivý vítr se sněhovými vánicemi, jak se Němec obrazovati od 6 hodin ranních ze všech stran drakon naši državu, naši vlast po dvěma dnes zdědičnou, náš domov! Je typicky památné, jak tenkrát i ta příroda, jako by bránila německým hordám při vpádu k nám. V 8 hodin vtrhli první motoristé do Matičky Praly. Kol této doby a po ní valilo se něm. vojsko kol naší obce po státní silnici ku Praze v autokolonách, cyklistických četách, i vzdušnem letadly. Týž den stal se náš stát t. zv. „Protektorátem Böhmen u. Mähren" Německá říše. Byla to doba pro celý národ strašná a kritická, začínající hromadnými zatýkáními vedoucích státníků, pokrokové inteligence, komunistů, Sokolů a lidí politicky nespolehlivých! Obec zdejší byla této exekuce ušetřena. Pak následovaly vyhlášky a příkazy o opatřeními proti českému národu a proti Židům. Tato opatření u nás postihlo Židu-sedláka Ing. Aut. Reitlera s rodinou (čp. 24), na jeho statek dosazena vnucená správa (Kuniger). Bývalý majitel stal se tu deputátním dělníkem. Na statek čp. 9 náležející rodině Jos. Vondráčka byla z dána též vnucená správa pro „špatné hospodaření". Správou pověřen J. Kosel z Měšic. Po správci Kunigrovi v čp. 24 jmenován Novotný ze Zlosejna, jenž tu hospodařil 1 rok. Po něm správcoval tu Němec Erwin Caff. – říšský válečný poškozenec. Byl v koncentrácích s Češkou Učíkovou, pocházející z Úval.

Raff vyměněn po čase za říš. Němce Horsta Kellnera. V té době dána nucená správa na usedlost čp. 11 Růženy Pawnykové, kterou jako pachtýř užíval Jarosl. Krejza. Tam dosazen Besarábec Jakob Schilke. Jemu se usedlost zdála malá, a proto mu též přiděleny pozemky A. Fornáska, jenž byl nucen se vystěhovati ze svého, aby udělal místo dalšímu Besarábci-Němci. I správce Korel byl v té době vyměněn za nového Besarábce Ferdinanda Mehla. Všichni Besarábci měli oproti místním zemědělcům ty výhody, že v ničem nebyli kontrolováni a kontingenty dávali libovolně a nikdo neuměl jim poroučeti. Též měli zvětšené mimořádné příděly umělých hnojiv, zatím co čeští dostávali příděly nedostatečné. Za to načisto k nim pozůstali hospodářské kontroly, které vynášely pod hrozbou trestů a stíhání veškeré dodávky, i zásoby, a pokutovaly vysokými sumy zatajenou drůbež nebo sele. Pak rozmohl se i černý trh - „šmelina“, při níž ceny potravin vyrovnaly proti maximálce v až set procent! Na př. pšenice místo úředních 205 K stála i 1000 až 1.500 K; maso místo 35,- K stálo až 500,- Kč na 1 kg. Sádlo 35,- K sháněl se za 800,- až 1000,- K. Hovězí: 30,- - 200 až 300,- K. I cukr místo 6,30 K kupoval se za 200,- Kč.

Průměrná mzda dělníka se pohybovala kol 10,- K na 1 hodinu. Textil a obuv byly kromě nepatrných poukazů výhradně „na černo“, neb za živobytí. Na př. 1 pánský oblek ceníl se 20.000,- K.

Za doby války byla všude nařízena

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR
VLASTENECKÁ OBEC
ZLONÍN, spr. okr. BRANDÝS n. L.

civilní protiletecká obrana (CPO), kterou museli vykonávat po celodenní práci jak dělníci, tak nemocní. V pravdě mohu říci, že členové CPO brali tuto službu flegmaticky až do doby v r. 1944-1945, kdy pro obce nastalo akutní nebezpečí „nepřátelskými" nálety v okolí našeho katastru. Byly to těžké nálety na Neratovice, Vyprachtice, Ostrý, Čakovice, Úvaly, Břežany, u Dymokury na státní silnici. Tentokráte padaly bomby až 6 q, u Čakovic zas bomby tříštivé ze 5 kg. Nejvíce postiženy byly Vyprachtice a Litoň (22. IV. 45) a to hlavně průmyslové podniky. Nálety vyžádaly si mnoho lidských obětí. Zázrak šířili i t. zv. „chloubkáři" - letci, kteří kulometnými dávkami napadali vlaky, auta, i prchající dělný i venkovský lid.

Od počátku r. 1941 až do konce války byl vedením zdejší obce pověřen funkcí vládního komisaře p. Jan Kostka.

Největším utrpením - Golgotou - národ český prošel v r. 1942, kdy jednoho červnového jitra spáchán byl dlouho připravovaný atentát na protektora - kata Reinharda Heidricha a to v Libni u Bulovky. Tehdy celý policejní aparát byl zmobilisován na dopadení viníka, všechny obce, Praha, i u nás všechny domy byly prohledávány. Zuřivost deku Němců plně se způsobem hovadským vylila na horňácké malé vesničce u Kladna - Lidicích a na Moravě na obci Ležáky, kde Němci hromadně

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR
VLASTENECKÁ OBEC
ZLONÍN, spr. okr. BRANDÝS n. L.

vyvražděli všechny muže od stáří 18 let, ženy a děti odvlekli pak odděleně do různých koncentráků a mužů v říši, děti přejmenovali Německými jmény, poněmčili, -- takže ještě dnes 3/4 všech dětí se pohřešuje doposud nezvěstných. Od té doby se zvýšila aktivita partisánských bojů a sabotážních činů. Též postup Rudé armády pro Němce nezadržitelný, se následkem prohrané bitvy u Stalingradu, se tak zvýšil, že jednoetapový trvalý ústup Němců zastavil, resp. ukončil se až v dobytém hlavním německém městě Berlíně, kde na hlavu poražení a poněmožení Němci kapitulovali. V době hromadného desorganisovaného ústupu něm. armády započal z pruského Hlzska nekonečný a neslavný pohyb civilních německých rodin „národních hostů", kteří na vozech s vyčerpanými koni neb voly přibyli od Brandýsa přes Mratín i do místní zdejší obce. Němci jim slibovali, že zde v Čechách obdrží usedlosti. Ale nezdrželi se zde dlouho a jejich bludná a bez cíle a bez konce pouť započala se opět směrem k Mladé Boleslavi. Často tyto karavany napadeny „hloubkaři" a těžce decimovány, tak jako blízko Zlonína u Tumovky odstřelována jedoucí z nákladní vozidla.

V té době bylo již známo, že válka se chýlí ku konci, neb i Němci přesunovali politické vězně a zajatce - zrádce ruské přes naši zemi. Také na nádraží v Mečíchách zastavovaly transporty s těmito ubožáky, a tu dlužno zde

Obecní úřad ZLONÍN okres Brandýs n/L.

na věčnou paměť poznamenati, že naši občané je dobrovolně podporovali různou stravou. Jednou též vyčerpaný zajatec - Rus - tam zemřel a byl svými druhy provisorně pochován u vrat na dráždánu pozemku. Později byl pochován do Líbeznic. V březnu a dubnu 1945 pak v Nežižích časově omezeně dělo protiletecké vojsko, i němečtí želežničáři - přidělení na zemědělské práce - ti různě všichni měnili handlem za potraviny různé nahradené oděvy, látky, boty i věci. Koncem dubna 45 byl v obci sestaven tajný národní výbor, který byl připraven, aby se v době blížící se květnové revoluce ujal ~~xx~~ vedení obce. Revoluční nálada v celém našem národě, i v naší obci propukla počátkem května 1945, kdy veškeré obyvatelstvo hodlalo pokát německého vetřelce a utlačovatele. Stalo se tak 5. května 45 - v úterý těsně před polednem, kdy pražský revoluční výbor rozhlasem a telefonem vyhlásil státní a národní převrat a úporný boj se zbytky Němců, kteří v Praze i jinde v Čechách zle se mstí, nabíjí a pálí a ničí. Ve 12,30 hod. pak rozhlas volal policii, četnictvo i civilní české obyvatelstvo k nesmiřitelnému odboji a boji, který se zatím v Praze rozpoutal. Od 5. do 8. května jako do smuteční háv zakryla se obloha nad naší drahou otčinou a bez přestání déšť smýval tekoucí českou

krev raněných a zabitých prvních obrabných revolucionářů, kteří bez ohledu na osobní pohodlí, rodinu, nebezpečí, přísahu, nastoupili v boj. V naší obci okamžitě sešel se značný počet místních občanů do obecního domu, kde se představil příbuzným tajný revoluční národ. výbor a na popud jich byl rozšířen o 12 nových členů. Co věcné direkci rozhodnuto opatřiti pro muže zbraně a střelivo a to z Litěgnic, kde byl Němci v cihelně skrytý zbrojní augmentační sklad. Stráž německá tam vzdala se litěgnickým partizánům a vydali skladiště tamějším ruským zajatcům, kteří v době revoluce konali dívy a Litěgnice střežili jako nedobytnou baštu jak od Kahy tak od Zdic, i od Mělníka. Do zdejší obce přišlo 15 pušek, 3 lehké kulomety, 5 pak. pistolí a střelivo. Bojová místní jednotka prodělá měla shromaždiště v obecním domě. Velitelem byl Šafránek, jednotka byla podřízena velitelství v Litěgnicích (nč. Pikalický). Naše jednotka obsadila křižovatky, východy obce i blízká návrší jako opěrné body. 5.V. v 19 hod. byli hlídkou zjati 2 něm. vojáci převlečení do cyvilu, odzbrojili je a uvěznili v separaci v obec. domě a hlídání. Hlídky dobrovolců fungovaly bezvadně a bez ohledu na déšť, spánek net únavu. Obecní dům byl kasárnami se štábní šol. vlajkou v průčelí. Noc z 5. na 6.V. byla velmi depresivní a vážná, přestřelky hlídek byly bez ustání až do svítání.

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR
VLASTENECKÁ OBEC
ZLONÍN, spr. okr. BRANDÝS n. L.

Dne 6. V. ráno (v neděli) čs. rozhlas vyzýval všude stavěti barikády. Místní odporové středisko bez ihned uposlechlo a postavilo barikádu na státní silnici „u Habeše" - „u kanálu"; na okřavé pomoci míst. občanstva za stálého deště barikády postaveny byly ze zemědělského nářadí, z vozů, bran, pluhů, z vozů vytažená kola, vozy naplněny kameny a tak zatarasily volnou st. silnici Praha - Mělník. Na obecním rozcestí účelně zhotoveny byly zábrany žebřiňami a různými železnými věcmi a tak znemožněn bude jakýkoliv pohyb po komunikaci.

Kulometná hnízda odporu zřízena: 1) v Prachařově skalce, 2) na skalách u Předboj a 3) ve stohu u Kojetic. Tento měl jako hlavní úlohu míti pod odstřelem čakovičskou silnici, dva předešlé zaměřeny byly paletově na úseky státní silnice. 6. V. odpol. naše hlídky bedlivě sledovaly turbinová letadla, která na blízkém kopci Beckově odstřelovala skladiště ně. zbraní a pohon. látek. Těžké slouny dýnu prorazovaly dobré přesné zásahy. Jel, že beckovské skladiště, dle hlášení, bylo již v rukou Libeznic a při dobývání Beckova padlo za oběť několik neohrožených občanů ze Selce, právě tak i z Libeznic na asi 12 ruských zajatců bylo ohrávano. Padli jako nacistická oběť za naše osvobození.

Noc druhá - z 6. na 7. V. - stále vážná a bojová zněla rachotem kulometů a rach-

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR
VLASTENECKÁ OBEC
ZLONÍN, spr. okr. BRANDÝS n. L.
77

tem motorové kolony, jež za ranního svítání
ustiha se úprkem od Kostelce a od Jiřic, vezla
na 7.30 náklad. vozech něm. námořnictvo resp.
vodní ženisty, šéfy, motorové lodě, pontony
a i civilní něm. mládež - v autobusech -. O
jejich bojovnosti nedalo se mnoho mluviti!
Všichni ti Němci ujížděli od východní fronty
před Rudou armádou, která je na celé frontě
nezadržitelně, a bez přestávky hnala a hnala.
U Pacharů skály narazil 1 vůz naložený pance-
řovými pěstmi na strom a vysypal jich
asi 50 do pole. Na stát. silnici byla kolona
zdržena v jízdě v důsledku odstraňování
a odklizování barikádové zábrany. Pak odjela
kolona směrem na Mělník. Později projížděla
po stát. silnici množství nůz. útvarů vojenských
skupantů Rýchlých, i naší obcí, a tu a tam ve
spěchu a nervozitě jak se hnaly, ztrácely odtržené
vlečné vozy i součásti na pangejtech podél
silnic, i v polích (u Čakovičků zůstal celý motoro-
vý člun i s podvozkem a kompletní výbavou) a
různá vozidla. Občanstvo pak v brigádách
věci ty dopravovalo do středu obce zdejšími a
sepisovalo je. Jeden vytvořený sanitní vůz byl takto
získán a předán okresní nemocnici v Bran-
dýse n/L. Ostatní věci předány byly vojenské
správě nebo soc. péči v Brandýse n/L.. Bandy
ustupujících německých útvarů neustávaly a při
tom odhazovaly a ničily vše, co by jim mohlo
uškoditi. Hlavním jejich přáním bylo získati
směr k západu k americké armádě. Zbabělé se

vyhýbali setkání s Rudou armádou. Do
obce přivedeno též 5 koní, kteří byli přiděleni
místním zemědělcům.

Dne 9. května 45 dorazily do Kahy první
tanky Rudé armády a 10. V. 45 vítali jsme
ruské osvoboditele u nás v obci a na sv. Silvestr.
Pak následovala prohlídka kultur v katastru,
kde se ukrývalo mnoho Němců. Byli pochytáni
a předáni velitelstvu do Líbeznic.

Dne 15. V. ubytoval se ve Zloníně tankový
oddíl Rud. armády ke krátkému odpočinku.
Téměř v každé rodině měli hosty. Toho dne
bylo uspořádáno narychlo slavnostní při-
vítání Rudé armády, na které ruský koman-
dér-plukovník bratrsky poděkoval.
Pak hrála i hudba a slavnost ukončena
v tanci večer, kdy Rusové prokazovali všechna
místní děvčata a pak předvedli i své osobité
národní tance. Tento večer stal se nezapo-
menutelný všem přítomným. Zvláště kuřáci
přišli si na své! Po několika dnech milí
hosté od nás odjeli do Milovic. Ale i odtud
nás pak později ještě občas navštěvovali.

Později po všech radostech nastali u nás
zemědělcům starosti o úrodu na polích, kte-
rá byla v době revolučních nepokojů
zvláště okopaniny (řepa, brambory) byly
zdrženy a značně zarostly. Proto MNV vyhlá-
sil pracovní povinnost všech občanů.
Většina občanstva tuto prokopila svou
povinnost v zájmu národa a státu

a ihned se zapojila do kolektivu dobrovolné brigády svépomoci, ale byli takoví občané, jimž se muselo pohrozit, než pochopili tuto povinnost. Takto bylo zachráněno asi 30 ha cukrovky, a pro pozdní obdělání byla ztráta na cukru asi 20%. - Jinak úroda byla nadprůměrná, ale v době žní, kdy obilí bylo posečeno, přišla silná vichřice, která zničila úrodu na 30 až 50% (u pšenice), na 90% u ječmene a olejniny úplně na 100%. Vichřice přehnala se katastrem v pruhu několika set ha a několika v pohlaví až na Libomyšlicku, kde též zhoubně působila jak na kulturách, tak na stavebních. Průdělky r. 45 zůstaly však nezkončené, jelikož v jiných krajích úroda nevzkvétala.

Ustanovením MNV na místě p. Jana Kostky stal se Odd. Barcal za KSČ. Druhým - slabším politickým stranám (lidové a nár. soc.) se tato volba nelíbila. MNV staral se obdělání polí i o výživu lidu: odporazil darované koně od Rudé armády a maso takto získané rozprodal občanstvu 1 kg à 20,- Kčs. Nekomunisté tato zásobování oznámili ON výboru a druhý den v 10 h. večer na minoř. svolané schůzi při očistění přestupku celý nár. výbor byl rozpuštěn a měl být sestaven MNV nový, na což KSČ nehodlala přistoupiti. A tak asi po dobu 2 měsíců vedla tu obec ustavená komise z druhých polit. stran (p. Jar. Holman, Löbl, Holzknecht) a pak ustaven nový MNV v předu.

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR
VLASTENECKÁ OBEC
ZLONÍN, spr. okr. BRANDÝS n. L.

p. Caulem z KSČ, jenž po 3 měs. funkci tu složil a převzal ji Bok. Šafránek (z KSČ). Ten vedl úřad 3 měsíce a pak zvolen Ant. Rollo (za KSČ).

V té době zřízen družstevní Konsum v p. Fruhánka, kde dříve byla živnost kovářská. Členstvo KČS místnost upravilo na krám a skladiště a přes odpor a protesty místních živnostníků prodejna byla otevřena a dána trvale do provozu.

V r. 1946 vykonány volby do ÚNS a z 320 voličů dostali Komunisté 121 hlasů, Čs. strana lidová 45, Čs. socialisté 38, Čs. soc. demokraté 11 hlasů. Tím se parita v MNV zrušila a tento sestavil se ze 7 členů KSČ, 2 čl. lidovců, 2 čl. Čs. socialistů a 1 soc. demokr.-Předsedou MNV zvolen opět Ant. Rollo, ale po brzkém odvolání stranou KSČ dosazen Bok. Šafránek. Po této změně nastala v MNV lepší spolupráce.

V obci brzy pocítil se nedostatek prac. sil a to v důsledku přeaunu deput. zeměděl. dělnických rodin do pohraničí. Přesídlili:

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR
VLAŠTENECKÁ OBEC
ZLONÍN, spr. okr. BRANDÝS n. L.

Na žádost MNV v okresu byla sem přidělena — něm. zajatců a — kolaborantů. Přes to, že tito byli často kontrolováni, pokusili se o útěk a zběhnutí za hranice. Plán se však nezdařil, byli polapěni a přivedeni zpět. Útěk však tito opakovali — s kladným výsledkem: prchli na hranice.

Dne 28.10.46 vyhlášen předs. vlády Gottwaldem „dvouletý plán obnovy", jenž u nás KSČ realisovala plánem dokončiti kanalisaci, čištěním a úpravou rybníku a zřízení veřej. osvětlení, mimo plán provedeno ještě válcování silnice procházející obcí, úprava pěšiny z obce na nežárské nádraží brigádně (ze skal navezeno k tomu 60 for štěrku a 30 for škváry) - brigáda velmi početně navštívena. Úprava silnice i pěšiny byla provedena ještě v r. 1946!

Rok 1947 započal v ČSR slavnostním zahájením. 2 ledna l.r. vyhrávaly kapely k příchodu dělníků do práce k zahájení dvouletky, kterou všechny pracující vrstvy slavnostně přísahaly 28. října 46 plniti a splniti!

Rok 1947

Rok 1947 započal nástupem ČSR do dvouletky. Byl však nepříznivý už tím, že dlouho trvalý kruté mrazy v jarních měsících, takže jarní polní práce byly odloženy. Ječmeny se sely až

v měsíci květnu! Tímto zařízením a pak nastalým trvalým suchem byla úroda tak špatná, že nebyla ani více pro dobytek, který hospodáři hromadně odváděli na jatka. Pěk úroda obilí a okopanin byla špatná. Vláda se snesla podpořiti hlavně malé jednotlivce do 20 ha, a zavedla miliónářskou daň, z které tyto malé jednotlivce podpořila. Tuto katastrofu znenáhla reakce, která měla heslo „Čím hůře pro lid, tím lépe pro ni!" Různým naštvávání ponoukala lidi k hromadění zásob, takže černý trh - šmelina zvaný - rychle obživl.

Hospodáři naší obce Zlonína taky všichni nepochopili svoji povinnost k národu a zdráhali se svůj kontingent splnit, ač již při rozpisu byla k národě přihlíženo. Rozpis na rok 1947 byl 6 vagonů a v roce 1946 činil rozpis 19 vagonů; z toho je vidět rozdíl! Naše obec dostala na toto snahu 30.000 Kčs a která se prostřednictvím jednotlivců rozdělili. Vláda byla nucena přikročiti k snížení dávek živnostníků potřeb proto, že nám hrozil nedostatek. K.S.Č., která byla stranou vedoucí, byla zodpovědna za vše, co se ve státě děje, taky tedy i ve výživě, obrátil se její předseda Klement Gottwald na Sovětský svaz se žádostí o pomoc, kterou nám náš generalissimus Stalin přislíbil a ještě znásobenou pomoc rozšířil. Touto pomocí byla naše výživa zajištěna.

R. 1948.

Rok 1948 byl bohatý na politické události i na úrodu. V únoru politická situace vyvrcholila, když polit. strany (Čsl. li., Nár. soc. a Slovenští demokrati) se snažily vytvořiti blok proti komunistům. Nár. soc. vedla hlavní úlohu. Shromažďovala si též zbraně ve svých sekretariátech, kterých mělo býti místo k pol. převratu. Vláda nemohla plniti své úkoly pro věčnou opozici těchto stran, až se dohodly podati společně demisi, kde hodlali nastoliti úřednickou vládu. Předseda vlády zavítal na staroměstské náměstí tábor lidu, kde celou situaci objasnil a volal stranu KSČ k pohotovosti. Současně probíhal v Praze výjezd národních rad, kde předseda ÚRO Zápotocký vytýčil program dalšího znárodnění podniků nad 50 zaměstnanců.

Předseda vlády s nadšením přijal resignaci ministrů, kteří byli jen brzdou vývoje.

Prezident republiky dr. E. Beneš po delší úvaze tuto resignaci též přijal. V obcích i městech se tvořily „Akční výbory" k očistě nespolehlivých lidí z veřejného života.

Tak i u nás v obci Zloníně byl místní nár. výbor očištěn od zpátečníků.

Politické strany: Lidová a Čs. socialistická se po těchto událostech v naší obci dobrovolně rozešly. Ve veřejné správě se začalo lépe pracovati. Rolníci plnící své osevní plány zapojili se plně kladně do jednotného výrobu.

Občanská záložna
ZLONÍN

Komunisté si vzali za úkol v rámci
20 miliónů hodin odpracovat v obci 1.200 hodin
na dokončení kanalisace a výsadbě stromků
na okala. Bylo jich vysázeno na
5.000 sazenic, z nichž se velká část neujala.

Za druhé: K nádraží byla upravena příjezdová.
Na těchto pracích bylo odpracováno 500 hodin
a další hodiny byly odpracovány na jiných.

V květnu 1948 konaly se volby do Národ-
ního shromáždění, kde pol. strany vládla se
shodla na jednotné kandidátce. U nás ve
Zlonínì se provádìly volby v obecním domì
čp. 8 ve vyzdobené místnosti obrazy našich
Hálíčků, vlajkami a květinami. Volby měly
slavnostní ráz. Celkem volilo 228 voličů,
z toho ani jeden nebyl lístek odevzdán prázdný.
Naše obec byla zařazena mezi vlastenecké
obce.

3) V zemědělské produkci úroda byla
celkem průměrná, naši rolníci splnili kon-
tingent nad 100%! Pro zajímavost uvádíme:

Předpis obilovin:
Dodáno " " :

Různá splněním zadostiučinila se naše zeměděl-
ská obec o výživu čs. národa.

V září - dne 3. září 1948 v 12,10 hodin
zemřel bývalý prezident čsl. republiky dr. Edu-
ard Beneš v Sezimově Ústí u Tábora, odkud
jeho pozůstatky tělesné byly převezeny do Prahy
do Černínského paláce na Hradčanech, kde byly

vystaveny. Lidé z celých dalekých krajů se sjížděli pokloniti se jeho památce. Našli se též lidé, kteří chtěli tohoto aktu znemožnit a rozšiřováním letáků a různými reakčními metodami se snažili vyvolat rozvrat ve státě. Po dvoudenním vystavení ostatků byl z mausolea Národního muzea vyprovázen státní pohřeb za účasti státníků a všech složek národa. Průvod se ubíral s projíždějícím zaměřením na dělové lafetě Prahou, až Čankráce odvezen zpět do Lešanova ústí, kde druhého dne byl pochován.

„28. říjen" byl u nás ve Plonině oslaven důstojným způsobem za součinnosti všech složek veřejného života.

Sklizeň cukrovky a brambor byla nadprůměrná, čímž se zásobování obyvatelstva zvýšilo, hlavně pro pracující lid. Místní zemědělci dostali od ministra zemědělství za splnění 10% ního kontingentu diplom. Ministryně výživy a min. obchodu v Důvodném dobré úrody a zdárně dokončené dovolenky dalo do volného prodeje na vánoce 3 druhy balíčků s různými potravinami. Cena za 1 balíček byla 600,- Kčs. Obsahoval: 1 lahev rumu, 5 dkg kroupinky 10 dkg rýže, 2 dkg čaje, 1 kg cukru a jiné kvalitní dobroty (čokoláda,,).

Mimo těchto balíčků byly volně prodávány též balíčky s textilem, obuví a j. - Tímto prodejem množeno lidu oslavili radostnější vánoce.

Před 52 lety – 23. XI. 1896

se narodil v Dědicích na Moravě chalupníkovi Gottwaldovi syn Klement. Vyučil se truhlářem a svou píli se povedlo ho stát redaktorem. Protože vždy bojoval za lepší život všech pracujících, zvolili si ho dělníci poslancem a také ho postavili do čela největší dělnické strany – komunistické strany Československa.

V září 1938 volala komunistická strana lidu Klementa Gottwalda všechen lid, aby se sjednotil a bránil republiku proti Hitlerovi. Ale vůdcové jiných politických stran podvedli lid a zabránili jeho sjednocení. Naši republiku pak obsadili němečtí nacisté.

Klement Gottwald odešel do Moskvy a odtamtud řídil boj českého lidu proti hitlerovcům. Z Čechů a Slováků v SSSR organizoval československou armádu, která pak po boku slavné Rudé armády pomohla vyhnat a porazit Němce. Klement Gottwald se vrátil do osvobozené republiky a přinesl už s sebou plán, jak uspořádat všechny věci v republice, aby to byla republika krásnější a spravedlivější, než byla dříve. Ten plán se nazývá „košický vládní program", protože jej přijala první čsl. vláda osvobozené republiky v dubnu 1945 v Košicích. V roce 1946 stal

se Klement Gottwald předsedou čsl. vlády a přinesl českému a slovenskému lidu opět nový program —: dvouletý budovatelský plán.

Ale i v nové republice bylo stále ještě dost těch, kterým se nový pořádek nelíbil a kteří by jí rádi nějak pošramotili. Klement Gottwald to věděl a v únoru 1948 varoval pracující lid před těmito zrádci. Lid uposlechl jeho hlasu a vyhnal všechny zrádce. Po tomto vítězství se ještě s větším úsilím vrhl lid do práce na budování republiky. Když se v červnu r. 1948 vzdal dr. E. Beneš pro nemoc svého presidentského úřadu, zvolili zástupci českého a slovenského lidu jednomyslně Klementa Gottwalda presidentem republiky, protože věděli, že on provede naši vlast ke stále lepší a šťastnější budoucnosti.

Přejeme mu, aby byl při své práci stále zdráv a aby se mu práce dařila vždycky jako dosud.— Co [illegible] pozornému budě na tomto místě několik dat ze života presidenta Gottwalda:

23. listopadu 1896 narodil se v Vědicích na Mor.
Roku 1908 byl dán na učení k příbuznému truhláři do Vídně.
R. 1912 se přihlásil k dělnickému hnutí a

vstoupil do sociálnědemokratické mládeže a do Dělnické tělocvičné jednoty.

R. 1914 se vrátil z Vídně na Moravu a pracoval jako truhlářský dělník v Lipníku, pak v Hranicích.

R. 1916 narukoval, byl raněn na ruské frontě a pak se účastnil bojů v Itálii na řece Piavě.

R. 1921 byla u nás založena komunistická strana, Klement Gottwald se přihlásil za člena, v dalším roce odešel do Bratislavy a pracoval tam jako redaktor slovenských komunistických novin.

R. 1925 byl zvolen do výboru komunistické strany Československa a odešel do Prahy.

R. 1929 byl zvolen tajemníkem strany a pak poslancem do Národního shromáždění.

V listopadu 1938 odjel do Moskvy.

R. 1943 jednal s panem presidentem ČSR Dr. Eduardem Benešem na jeho návštěvy v Moskvě o příštím uspořádání osvobozené republiky.

Dne 4. dubna 1945 ho president Beneš jmenoval náměstkem předsedy vlády.

V březnu 1946 byl zvolen předsedou strany.

Dne 2. července 1946 ho president republi-

ky jmenoval předsedou vlády.

Dne 14. června 1948 byl zvolen ve Vladislavském historickém sále na královském hradě pražském za nového prezidenta Československé republiky.

Ze slov nového prezidenta:

„Mějte rádi svou republiku! Budte hrdi na to, že v ní vládne pracující lid! Je na co být hrdý! Jestliže se někdy náš národ znovu přiblížil k nejslavnější své husitské době, pak je to právě dnes! Musíme být bojovní a uměli, jak se na vlásť mladého člověka patří. Netrojte se nových myšlenek, které pohlédáte na správné a netrojte se bít na tyto správné názory!"

K dorostu a mládeži řekl:

„Každý z vás chce být něčím jiným, v něčem vyniknout. Jeden strojvůdcem, druhý lékařem, třetí spisovatelem, čtvrtý třeba hodinářem, který by nám udělal nový orloj! Ale, ničím se nestanete bez učení. Vám dává republika a naše nová škola všechny možnosti, uskutečnění svých nadějí a snů. Ale vězte - bez práce nejsou koláče! Pohnuel, nějaký takový zákon, aby se člověk něčemu naučil bez učení, - to naše vláda udělat neumí a mohu vám zaručit, že ho nikdo nikdy nevymyslí! Proto: učte se!"

Je v tom ponaučení nejen pro děti a dorost, ale pro nás pro všechny, - pro celý čsl. národ! Proto čtěme a vzdělávejme se!

Rok 1949.

Dne 1. ledna byla zahájena naše první Gottwaldova pětiletka, která zajistí další podstatné zvýšení životní úrovně všech vrstev pracujícího lidu měst i venkova a upevní svazek dělnické třídy, inteligence a středních vrstev městských. Úkolů je možno dosíci jenom plným rozvojem našeho hospodářství jeho další výstavbou a částečnou přestavbou. Ještě letos měsíce bylo započato s volným prodejem zemědělských a průmyslových produktů. Volný prodej který je současně rozšiřován svědčí o stále stoupající produktivitě práce a stále vyšší životní úrovni našich pracujících. Toto zvyšování životní úrovně se odrazilo i v naší vesnici která pod vedením Komunistické strany Československa a Národního výboru spěje k dalšímu svému rozvoji.

V letošním roce byla uskutečněna kanalizace práce na úseku od domu č. 9 až k domu č. 13. Na těchto pracích se účastnili členové KSČ a ČSM, kteří jsou ostatním ve všem příkladem.
Vyčíslíme-li si práci těchto soudruhů, objeví se nám částka 12.000 Kčs. Již podle tohoto vidíme měnící se tvář naší vesnice. Žádný soudruh se nevyzasloví nad tím že pracuji zadarmo, protože ví, že bylo hodiny jdou pro celek, tedy pro dobro

nás nšel. Jak jinak tomu bylo před padesáti lety, kdy už také práce se projektovala, ale kdy nikomu nedělal nemělo zájem, aby se vesnici bylo číslo a pořádek.

Další práce, do které se soudruzi z KSČ a ČSM pustili, bylo instalování sítě pro místní rozhlas. Na tomto úkolu se započalo pracovat v úzkém se spolupráci s příslušníky celé obce. Konečnou montáž provedla fa. Čadil. AVNF věnoval na rozhlas 4.000- Kčs Hasičský sbor 13.000- dobrovolná sbírka vynesla 10.592- Skupina ČSM věnovala ze svých úspor 4.800-Kčs. Práce byly dokončeny v září. Někteří členové věnovali desky a první se začalo vysílat 27. září, v předvečer svátku Václava.

Od 1. dubna se mění okres Brandýs n./L a naše vesnice přechází okres do Prahy - venek.

A jen se dokončily byly dva úkoly, již vyvolává čilé - úprava cesty k nádraží. A zase to byli dílčí soudruzi, kteří se dali i do této práce a za několik nedělních brigád upravili cestu, kterou zavezli štěrkem a škvárou.

O čem naše mládež si vzala sama na sebe velký úkol - úpravu místa pro postavení pomníku padlým v druhé světové válce. Místo bylo určeno na návsi a bylo potřeba se práce samotným. Byly rozprodány

ahály, které na tomto místě byly a začalo se s úpravou místa. Byly položeny základy k obvodnímu malířskému pavilónu, který byl předem zaclyeen na plátnu, navezla se hlína, nasázel živý plot a vše se připravilo ke konečnému dokončení. Došlo však nebylo uskutečněno pro finanční potíže.

Porovnáme-li tento rok s roky minulými, vidíme jasně rozdíl. Dříve mívalo asi například každý mohl udělat něco pro celek, protože v tom neviděl užitek a zisk pro sebe. A dnes, ke konci prvního roku Gottwaldovy pětiletky, děláme-li bilanci práce, jsou se naše půda očima splněné úkoly, kterých není málo ať už v naší malé vesnici tak i v celé republice.

Rok 1950.

V roce 1950, v druhém roce gottwaldovy pětiletky, nastupuje nesmírnou cestu k socialismu. V rámci jejího budování bylo i v naší obci utvořeno Jednotné zemědělské družstvo, které chce osvobodit zemědělského dělníka od jeho dřiny. Již od zimy bylo družstvo proponováno, ale uskutečněno bylo 17. března, kdy bylo záhonem založeno okresním Brala-sever.

Do jarních prací šlo se sice se starými lidmi, ale s novým duchem a hlavně s novým elánem. Jednotného zemědělského družstva bylo dosaženo sloučením tří největších stavů v obci, čímž vznikl celek o výměře 160 ha. Do čela staví se bývalá zemědělská dělnice soudružka Rollová, která se funkce předsedy zhostila velmi dobře a dnes ji svědomitě vykonává. Ale i ostatní členové J.Z.D. pracují velmi dobře. Jedním z nich je dělový občan Jos. Skorel, který většinu svého volného času věnuje národohospodářským pracem.

Veškerý volný čas pro zdolání prací na obpanicích věnovali také členové KSČ a ČSM, takže práce byly dokončeny v normálním čase. A hned po dokončení okopanin nastupují všechny brigády našich soudružek na opravu rozbitých cest, aby vozby bylo lze

Obecní ú
ZLONÍN
okres Prostějov

časových zdrat zasáhnout do boje o zrno. A již jsou tu zase, kdy mimo plnění členů JZD. znovu pomáhá KSČ a JZD/ČSM aby tak 28. července odrážel JZD Zlonín prvních 150 q obilí do skladu zemědělského družstva v Těšicích. Ale nesmíme zapomenout ani na senoseč neboť v lidradě pomáhají zase soudruzi při snadné zdolání úkolů. Soudruzi komunisté, členy československa a ČSM již od jara v brigádních rodinách stoví naše pracovníky a členy.

A že mají členové JZD. smysl i pro zábavu je vidět z uspořádání dožínek, na kterých bylo slavnostní rozloučení mezi a tím položen základ k vybudování JZD. silných složek. A můžeme s klidným svědomím říci, že JZD-Zlonín pracuje opravdu dobře, podobě má v čele uvědomělé soudruhy kteří se nezalekou žádné práce. A že se JZD stará dobře o všechny své členy a nezapomíná ani na kulturu vidíme z toho, že pořádá zájezdy do divadel. A mnoho jiných a jiných věcí dalo by se napsat o práci našich družstevníků. Je však nutno si připomenout i to, že za svou práci jsou odměňováni velkou částí v každém měsíci - každých čtrnáct dní. Po jednodenním pobytu nacpí se naši družstevníci, aby s větší chutí i elánem pustili se do další práce. V budování socialismu na vesnici, vedlá JZD se spolupráce se všemi složkami zvláštními

vybudovat společnou prádelnu, závodní jídelnu, jesle atd. Při vzdělávání pracovníků pojišťovny byl zřízen v době žňových prací „žňový úlevek", který byl v měsíci září na něm 5." Tento úlevek si ležatí vzali jako brigádní závazek.

A byla by nesprávné, kdybychom se nezmínili i o naší ZDŠ která si vybojovala mnoho úkolů a stále všech se statečně zhostila. Vzala si za úkol postavit učebnu pro školní děti dojíždějící na autobus. Učebna se začala stavět a jen pro přetrvávající krutými mrazy nebyla v termínu dostavena. Zato však bylo docíleno toho, že autobus dojíždí k nám do vsi tedy v zimních měsících odváží školní mládež do školy v Libenicích.

Všimneme-li si žně na rostlinné výrobě, vidíme, jak rychle stoupá množství lidí v ní. Vidíme, co bylo domácích úkolů a že se zdarem byly všechny splněny. A to nejen v naší obci ale i v celé republice, plníme dobře všechny své úkoly. Plán za minulý rok byl splněn na 102%. Vzpomeneme-li si na poslední měsíc v termínu, objeví se nám před očima plné obchody zboží a zájem pracujících o-ně. A vidíme hned ten rozmíry rozdíl oproti létům před 15 roky, létům předrevolučním republiky, kdy pracující člověk se musel dřít na kapitalisty a sám si nemohl koupit ani nejnutnější věci pro

ske. A za to, že se máme dnes lépe, děkujeme především naší KSČ, která v čele se soudruhem Gottwaldem nás vede do lepších zítřků.

A že v naší vesnici se vzmáhá sport vidíme z toho, že dnem 20. x. 50. byl založen Sokol.

Radostný a úspěšný rok naší práce v obci byl. Zdálo v prvních měsících tragickým osudem mladého a pro práci nadšeného soudruha Jaroslava Krejzy. Byl zakladatelem a prvním předsedou ČSM, ukončil v roce 1947. V roce 1949 byl stranou pověřen, aby se stal místopředsedou MNV a funkci předsedy ČSM vzdal. Byl krajně obětavým a neúnavným pracovníkem na úseku své práce a proto všemi byl vážen byl jeho tragický skon.

M. Fialová

Zapsala: I. Bojarská.

1951

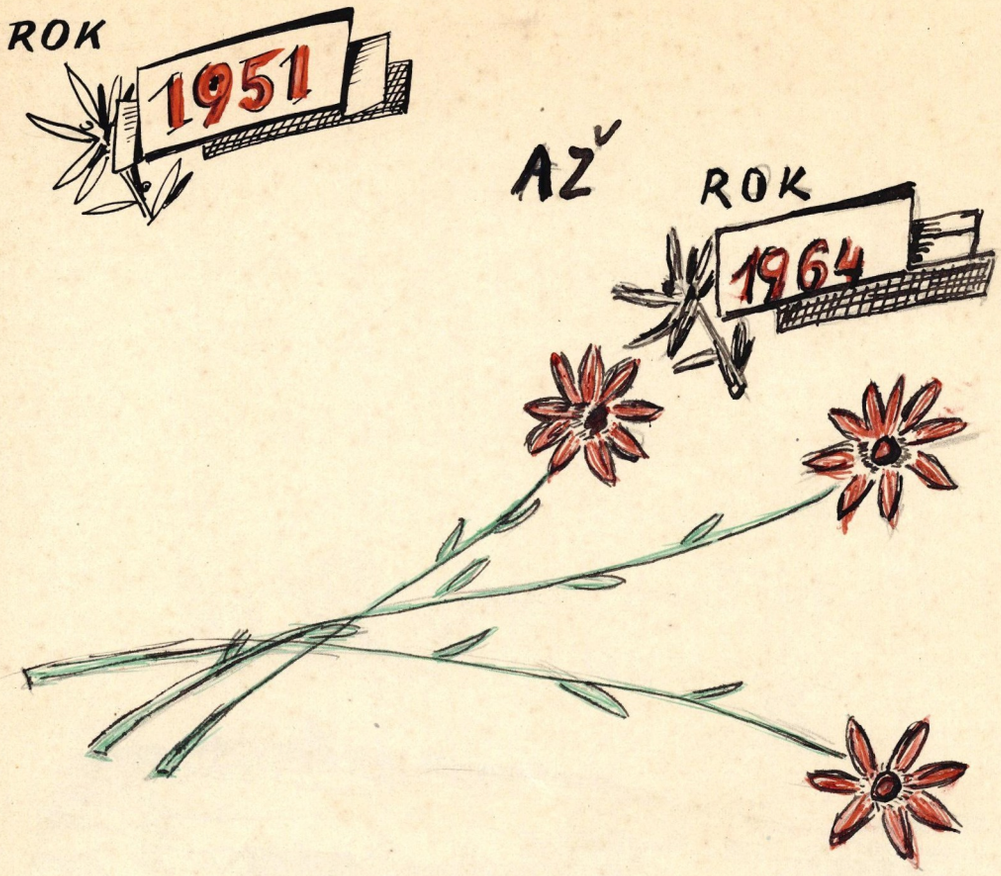

Vážení a milí čtenáři kroniky.

Na celých patnáct let se odmlčela naše zbonínská kronika. Celých patnáct let uplynulo od posledního zápisu.

A zrovna čas mě připadl ten milý úkol pokračovat v psaní kroniky a napsat zase něco ale pro objasnění života v ní příštím generacím.

Vždyť i já jsem počítala tuto knihu s radostí a vědomím, že všichni ti, co do ní psali, chtěli popsat události a dobu, kterou prá-vě prožívali co nejpravdivěji.

Abychom si ujasnili co nejstručněji běh událostí v naší dnešní republice, jen stručně bych se chtěla zmínit o tom, že v roce 1953 v červnu byla měnová reforma. Peníze, pokud byly uloženy na vkladních knížkách měnily se 1:5. Jinak se proplácely 1:50 Zároveň byl zrušen lístkový systém, který byl zaveden od začátku II. světové války, to je od roku 1939.

V roce 1953 umírá první dělnický president Klement Gottwald. Po něm nastupuje Ant. Zápotocký, ale i ten v roce 1957 umírá a na jeho místo nastupuje Antonín Novotný, který přebírá funkci presidenta na dobu jedenácti let. Až do 30. 3. 1968.

V celé této době, od roku 1945 se udělalo mnoho dobrého, ale také plno omylů.

Přísluší více historikům, aby celou tuto dobu prozkoumali a zhodnotili.

O událostech naší nejnovější doby, posledních pěti let chtěla bych se zmínit touto cestou.

Jana Janoušková-Zýková

ROK 1964

Na jaře 1964 žije naše vesnice poklidným životem jako jiná léta. A přece se tu něco děje. Něco, co provětruje každého občana a jeho rodinu. Mluví se o schopnostech a ochotách každého jednotlivce. Nebo obojího je potřeba. Schopností k dobrému a svědomitému plnění pozic každého poslance, ale i ochotami jeho samého i celé jeho rodiny. Nebo funkcionář obětuje svůj volný čas ve prospěch celé vesnice. Ve prospěch 280 obyvatel Žlonína. Mnohdy to není práce snadná. Lidé nejsou andělé. Ta-kový je ale život.

14. června 1964 přijmeme volby. Ten den jsou v celé naší Republice volby. Jsou voleni noví poslanci i do M.N.V. Žlonín. Poslanci, kteří mají chuť i schopnosti pracovat pro rozkvět naší obce.

Pro objasnění těm, kteří přijdou po nás, dej bude nový výbor vyjmenován.

předseda MNV - Fr. Maršálek - 28 r.
tajemník - Václav Slibor - 35 r.
komise finanční - Marie Radoušková - 56 r.
" zemědělská - Ant. Horáček - 40 r.
" kulturní - Soňa Sovadinová 36 r.
" sociál.-zdravot. - Albína Juračková 57 r.
" výst. požárky - Bedř. Horáček 34 r.
" výstavby - Mirek Heřman 33 r.

Předsedové zájmových organisací
Čs. svaz žen - Marie Fialová - 26 r.
Svaz požárníků - Václav Krejza - 30 r.
Čs. červený kříž - Jarmila Vondráčková 37 r.

Komunistická strana čsl. - Anna Krejzová 29 r.

Ti starší nastupují se zkušenostmi a ti mladší s velkým elánem. Poslanci jsou voleni na dobu 4 let.

r. 1965

Ještě být rok se dodělává rozšíření hasičské zbrojnice. A plánuje se úprava sálu. Je zapotřebí dát novou podlahu, opravit vedi, zavést nová světla. Jsou zazděna okna do zahrady, položeny nové parkety, je dáno nové obložení stěn a sál pěkně vymalován.

Jednota, které celé Obecnínské patří zaůdila a dodala potřebný materiál. Práci dali občané Zbonína. A nejvíce hodin práce poskytnou M. N. V.

A tento sál se otevírá 20. 11. 1965 - tedy po roce od nastoupení nového výboru - Velkou posvícenskou zábavou na které přišli lidé místní i z celého okolí. K tanci i poslechu vyhrával hudební soubor Melodie Osnětické besedy z Libežnic.

Jeden úkol je splněn. Schůzí a elánem se pouštějí do nové práce - zřízení samoobsluhy.

Ale to už vkládá jiný rok a začíná nový:

r. 1966

Dnešní krámská místnost u Šöblů byla na
mnohé kouřechtivost občanů nevyhovující. Docházející
sem nakupovat lidé i z okolních vesnic Čaloniček,
Nové vsi i Mšic. Proto odsouhlasením p. Rady
z obou obytných místností byly za krám použity
obě. Dvě místnosti, které zbouráním příčky se změ-
nily ve velký prostor do kterého se vešly prodl. stěn
i prostředkem regály plné vystaveného zboží. Původní
krám slouží za skladiště zboží. Celý dům i s dvo-
rem je využit pro účely obchodu. Samoobsluha
byla otevřena v červenci 1966.

Také písmo na Národním výboru se upravo-
valo. Přistavěla se předsíň a z malé chodby a
malé místnosti byla upravena kancelář. Také
na dvoře byla přistavena veranda, zmenšila
se chodba uprostřed domu a kům se zvětšil byt
na N.N.V.

20. července 1966 od 10 hodin dopoledne
pršelo. Úplná průtrž mračen. Ve tři hodiny
odpoledne se od Bašě valila voda. Dole u

Obecní úřad ZLONÍN okres Praha-východ

r 1966 - 7

rybníka, který nebyl už léta čištěn nasbírala oddělenými proudy, rozlila se po silnici a zaplavila domek č. 4. u Zapařských, ti museli vynést všechen nábytek, protože jim voda v bytech sahala do výše 20 cm.
Také v uličce u Hradeckých (č. 85) se voda ze stoupy rozlila a zaplavila byty.
Také od Novákův byl potok rozvodněn až k nár. č. 5, a voda místy sahala až do půli bytů. Zlonínští požárníci museli vodu z bytů i ze zaplavených sklepů odčerpávat.

Po této události se funkcionáři MNV dožadovali co nejrychleji na vyšších místech pomoci. Už několik let byl v plánu nový rybník za vsí, ale požár se naléhalo na příkopě.

V roce 1967 se upravovala cesta k nádraží. Od velkého kanálu je vedena dlouhou stavou kolejí. Podle celé cesty je udělána nové osvětlení, a dbá se na výměnu prasklých žárovek, aby osvětlení dobře sloužilo lidem.

Také písmo se vsmicí se vyměňují dosavadní

dělnické a zdravotnické služby za hezkého a dává se mezi osvětlení.

V lomu lze se míří signálka s obsluhou a Čs. dráhy dávají automatické závory.

Před hasičskou zbrojnicí se rozšiřuje přijezdový můstek. Je postaven brigádnicky členy závodního požárního sboru.

V roce 1965 se sloučuje Závodní JZD s dvěma okolními obcemi - Novou Ves a Čakovičkami. Vedení družstva se slučuje do Nové Vsi, v okolí dvou zůstává jen farmář. Začíná se hospodařit společně na 770 hektarech. Lidé jsou podle potřeby a náležitosti práce převáženy na ostatní farmy.

r. 1968

Na jaře toho roku se vyhloubila strouha, kterou odtéká voda z vybníka, vybník se vypustil a v den, kdy dětem začaly prázdniny, odvážely traktory první balvo. Rybník byl vytagován a stěny se obložil betonovými deskami.
Také na úpravě stavby a vybníka pracovali brigádníci.

Abychom si ujasnili celkový pohled na život a práci v našem Zloníně, musíme se zmínit i o kulturě a dění v naší vesnici.

V zasedací síni na MNV máme knihovnu, ve které je 732 knih; jsou rozděleny na beletrii, naučnou literaturu a dětskou literaturu. V posledních letech se knihy každoročně doplňují v částce 400-kčs. Máme evidováno 48 vypůjčovatelů, kteří v roce 1968 půjčili 835 knih. A protože by knihy z knihovny členářům /propas/ nepostačovaly, vypomáhá nám Oblastní knihovna v Brandýse zapůjčováním hodnotnějších knižniček nominek. Ty se pak každých půl roku vyměňují.

Musím se zmínit i o organisaci Svazu čs. žen, který spolu s kulturní komisí pořádal všechny akce pro děti i pro ženy.

Za poslední 4 léta se každoročně pořádal Mezinárodní den žen, na kterém děti svým maminkám, babičkám a tetám recitovaly, zpívaly a tančily tanečky. Všem členkám svazu, které jsou zvány do sálu v Pohořelicích se dává pohoštění a starším občankám 75 let se dávají dárky.

Společně se scházejí první a druhý květen.
V červnu na „Den dětí" pořádá Svazem s dětmi
výlety autobusem. Chlapci už různice, konopiště,
padesát se podívali na Skapy, Malešejn a Kunc-
kladě, polští do Tábora, na Orlík a Znojmo.
V letošním roce měly děti 9. května „Sportovní
den na hřišti. Nejmenší závodily na koloběžkách,
větší na kolech, závodily v běhu, skákání do
dálky, závodech v pytlích, se švihlí, prostě
všechny zdolávané dětí závodily. A co vše o ceny.

K padesátému výročí Republiky
uspořádal národní výbor spolu s kulturní komisí, KSČ,
a Svazem žen oslavu. Děti recitovaly básničky,
k pomníčku obou světových válek byly dány
věnce a v parku upravili jsme zasa-
dili „Lípu svobody".

Členky výboru žen připravují každý rok pro
děti Mikulášskou besídku s pohoštěním a nadílkou.
Na tento večer, na kterém nechybí různé hry a
soutěže o ceny se děti velmi těší a pak na něj
vzpomínají.

r. 1969 - 1970 - 1971

V létě 1969 se upravuje společenská místnost v budově Místního národního výboru. Do dvorka se zazdilo jedno okno čímž se získává větší místo pro nové pletené sklíně pro knihovnu a místnost členové MNV pěkně vymalovali. Koupilo se nové pohyblé podlahy, sloly, židle a záclony.

Druhým úkolem, který plní funkcionáři MNV spolu s KSČ je zřízení čekárny autobusu na silniční silnici. Dohaduje se se spolupráci se závodem Avia. Také přímo se nemůže se stavět u parčíku pletená čekárna pro děti, které dojíždějí do školy v Líšnicích.

Funkcionáři M.N.V., kteří byli v červnu 1964 voleni na dobu čtyř let, zůstávají ve svých funkcích i nadále.

Děje se tak v důsledku změn, které nastaly v lednu 1968. Ve vedení ÚV KSČ jsou velké změny. Odstupuje I. tajemník s. Ant. Novotný na jeho místo nastupuje Alexandr Dubček.

Obecní úřad
ZLONÍN
okres Praha-východ

30. března 1968 je zvolen nový prezident, armádní generál Ludvík Svoboda.
21. srpna 1968 vstupují na území naší Republiky spojenecká vojska Varšavské smlouvy.
V roce 1969 je zvolen I. tajemníkem ÚV KSČ Gustav Husák.
V létě loňského roku je naše Republika rozdělena na Českou a Slovenskou socialistickou republiku; každá země má nyní svou vládu a své úřady, které podléhají federální vládě. Jejím předsedou je s. Vladimír Škrangal.

Na jaře roku 1971 se na celém zlonínském katastru čistí a prohlubují všechny vodní stoky.

K prvnímu dubnu 1971 má naše obec Zlonín 97 domů a obyvatel.

Zápisy byly přečteny na zasedání
Místního národního výboru

Ve Zlonině, dne

Soňa Soustružníková

Podpisy členů Rady MNV:

Grünthalová Q.
Kadaňková m.
[illegible]
Kaňák František
Slovák

Rok 1974

Kulturní komise MNV zajistila pro ženy kurzy šití. Ženy a dívky se scházely na obecním úřadě vždy po pěti, a protože jich bylo moc střídaly se ob týden. Kurzy vedla paní Plíchová z Kostelce 4/L. pro kterou se muselo každý týdne zajet, spojení s Kostelcem nebylo. Na podzim se uskutečnila „módní přehlídka" z ušitých modelů, která se velmi líbila.

Rok 1976

Paní Krejzová Anna obstarala vypracování nového projektu na vybudování nádraží ve Zlončně. Dne 20. prosince 1976 zaslala Rada místního národního výboru již po několikáté žádost na ONV Praha - východ, odbor dopravy o povolení zastávky ČSD, kde uvedla důvody proč by měla být zastávka v naší obci povolena. Tak jako již po několikáté zastávku nepovolili, a tak naši spoluobčané musí dále chodit pěšky v dešti, ve sněhu i v noci do Mšic na nádraží.

V rámci Mezinárodního dne dětí zajistil národní výbor spolu s národním podnikem AVIA - Letňany, který zapůjčil autobus, výlet dětí do Prachovských skal a na Hrubý Roho.ec.

Byly uzavřeny dohody o provedení prací na výstavbu skladu MNV s proplacením 10,- kčs/hod. průměrná je asi 250 hodin.

Svépomocí byla vybudována elektrická instalace podél trati z obce až na nádraží do Mšic.

Rok 1977

Byla provedena oprava veřejného osvětlení v celé obci. 31. října 1977 byl dokončen sklad MNV a předán do užívání. Obec v akci zelení zakoupila růže, které se vysázely před domy a na veřejných prostranstvích. Byly vybudovány chodníky v dolní části obce 1.1. od Lukášů Zlomů čp. 26 a k Grbům čp. . V této době neměl nikdo z občanů telefon, byl jen na MNV, a tak kdyžě si někdo potřeboval zatelefonovat musel se nejen zapsat, ale i sledoval jak dlouho telefonuje a vše zapsat v sešitě.

Rok 1978

Vzhledem k tomu, že jsme jako obec zařazena do rekreačních středisek, máme tím pádem velká omezení ve výstavbě. KNV nám opět zamítl výstavbu kulturního domu. Ani komise pro výstavbu to nemá lehké, má velice znesnadněnou práci ve vydávání povolení ke stavbám nových domů. I místo se letos začalo s rozparcelováním pozvolna nad trati.

Rok 1979

V říjnu 1979 byla odsouhlasena výstavba nové čekárny ČSAD. Stávající čekárna byla zdemolována při autoburze. Stavba nové čekárny probíhla v listopadu.

Rok 1980

V lednu 1980 byl vypracován přehled domů ve Žlomíně na rok 1979 a byl odeslán na ONV. Rozpočet obce na rok 1980:

PŘÍJMY	69.000,- Kčs
VÝDAJE	69.000,- Kčs

Rok 1981

V roce 1981 byla zahájena rekonstrukce prodejny v domě čp. 41, byly upraveny skladové prostory a vybudováno sociální zařízení. Práce byly prováděny brigádnicky v akci Z.

Rok 1982

Ve Zlomíně je několik domků, které nejsou obydlené, chátrají a ani obci moc užitku neudělají. Podle zákonných ustanovení byly domky č.p. 13 – domek obecní, č.p. 18 dům p. Hajka, č.p. 20 dům paní Vocásková a č.p. 39 dům paní Pokorné určeny k demolici. Ostatní zchátralé domky s.č. č.p. 57 – 87, 5, 68, 81 a 12 byly zatím majitelům ponechány s tím, že je co nejdříve opraví.

Na MNV se už nebude topit naftou, ale zakoupí se elektrická akumulační kamna. Tím i teplo v místnostech bude rovnoměrné.

Byla dokončena úprava vodotěče mezi ploty. Byly provedeny dokončovací práce na nové prodejně – zaklazení kabelů ve zdi a postupné nastřikání břízolitem. Ke konci roku byla celková rekonstrukce dokončena a prodejna slavnostně otevřena už jako samoobsluha.

Bylo provedeno dobetonování můstku na cestě k nádraží Mšice.

Rok 1983

V tomto roce byl prodloužen místní rozhlas do horní části obce. Byla dokončena registrace rybníka. Zabetonovaly se krajnice mostku k nádraží. Začaly přípravy na vyřizování formalit na rekonstrukci hospody a přístavby na kulturní zařízení. Kurzy šití stále pokračují, ale nyní vede paní Akrmanová z Liberce pro které musí děvčata každý týden jezdit.

Rok 1986

Na jaře byla zahájena demolice stávající hospody a začalo se výkopovými pracemi na vybudování nového kulturního zařízení. Předsedou komise pro výstavbu je pan Vladimír Vandrásek. Práce jsou prováděny v akci Z.

Rok 1987

V roce 1987 se začalo s výstavbou nové hospody. Výstavba se prováděla ve spolupráci s podniky Agrostroj Dáblice, AVIA n.p. Praha, SPOLANA Neratovice, EZ MĚSICE. Brigáda se uskutečňovala každou sobotu a neděli. Práce se prováděly dle dohodnutého harmonogramu pod vedením pana Vladimíra Vandráčka, Petra Karpatského a p. Dvorského. Podle prací, které byly naplánované se většinou sešlo 15 brigádniků. Na výstavbě byli zainteresovány asi dvě třetiny obyvatel obce a to nejen muži, ale i ženy, které měly na starost občerstvení (obědy a svačiny) jmenovitě paní Kůžová Božena, Fialová Marie, Marešková Věra, Urbanová, Vachová, Karpatská, Nováková, Vondráčková Mirka, Loudová, Vandráčková Jarmila, Turková, Kovaříková, Heřmusová, Novotná, Čermáková, Sedláčková, Dvorská, Dygrýnová Květa Jonášová, Bubeníčková, Říkárková. Paní Kůžová měla na starost zajišťování brigádniků a protože to byla ženská na správném místě, vždy se jí podařilo sehnat průměrně a brigádníci

byli zajištěni. Pak nastoupila paní Marie Fialová, která zajišťovala, kdo kterou sobotu nebo neděli bude vařit. Pak vzala tašky a jela nakoupit maso, které pak v taškách tahala pěšky z Mitic z nádraží. Vše se šunkát tahalo pěšky, a protože to byla akce brigádnická, tak si i jídlo platili z vlastních kapes. Vždy nějaká z žen uvařila oběd, donesla jídlo na stavbu, tam postupně všem brigádníkům oběd naservírovala, a to samé bylo i se svačinou. Pracovalo se hlavně o víkendech. Chlapy a ženské to dělali rádi, protože věděli, že si to stan pro sebe.

Rok 1988

V roce 1988 jsme žádali ONV Praha - východ o příděl 1000 l nafty na provoz nákladních aut při budování kulturního zařízení a dále pak o dotaci na rekonstrukci veřejného osvětlení.

V letošním roce jsme zakoupili růže na doplnění míst, kde na nich jsou 1. z pěd domy a na veřejná prostranství. Na základě usnesení ONV Praha - východ jsme museli sklidit seno z nepřístupných ploch. Bylo nám stanoveno sklidit 3,5 t. sena což jsme splnili.

Obecní úřad ZLONÍN okres Kroměříž

Rok 1989

Rok 1989 byl poznamenán dokončovánim a dovybavenim kulturního zařízení. Do nového Boru se jelo pro nové lustry. Paní Fialová zajistila auto na odvoz. Byl problém sehnat nábytek, na příklad židle nám pomohla obstarat prodavačka z prodejny v Bohuslicích. Postupně se nám podařilo vše zajistit. Během roku se kulturní zařízení vymalovalo, prováděly se dokončovací práce.

V listopadu 1989 - sametová revoluce.

Rok 1990

Dne 6. ledna 1990 byla provedena kolaudace stavby kulturního zařízení za účasti celé obce. Večer se v nové sále uskutečnila první a neopakovatelná zábava, která trvala do ranních hodin. Byli pozváni zástupci ONV i zástupci MNV z okolních vesnic, kteří si kulturní zařízení prohlédli a s radostí se zúčastnili oslav.

Rok 1993

Po více než 100 letech začala v naší obci další etapa, kdy se začalo jednat s Českými drahami o povolení vybudování nástupiště. Nebylo to opravdu jednoduché. Museli se zapojit nejen zástupci obce, ale i ostatní obyvatelé, aby se obstarala 45 různých razítek institucí potřebných k tomuto povolení. Podařilo se !!! Pro České dráhy byla rozhodující ta skutečnost, že obec vložila do vybudování nástupiště a přístřešku na zastávce ze svého rozpočtu 800.000,- Kč.

A tak se započalo s výstavbou. Na příklad jen na vybudování nástupiště bylo zapotřebí navézt zeminu v 50 nákladních autech.

Rok 1994

Byla zrušena samoobsluha, protože dům ve kterém se provozovala byl vrácen v restituci. Máme tedy v obci jen malý krámek v domku č 15.

V kulturním zařízení se vždy ve středu a v neděli cvičí hlavní ženy. Předcvičuje jim Jarka Loudová. Jezdí sem ženy i dívky z Mšic a Libčeves

Rok 1995

Konečně jsme se dočkali !!!

1. září 1995 v 15.00 hod. bylo slavnostně otevřeno nádraží Zlonín. I když pršelo, na nástupišti se sešli všichni obyvatelé obce a čekali na příjezd prvního vlaku do Zlonína. Měl přijet v 15.13 hod, ale přijel s dvacetiminutovým zpožděním, což ale nikoho nemrzelo. Na strojvůdce a průvodčí čekala děvčata s květinami a pan starosta Lukáš pokřtil vlak červeným šampusem.

A ještě jeden úspěch se podařilo obecnímu úřadu, na základě jeho žádosti byla rozhodnutím Českých drah železniční zastávka Zlonín dodatečně zařazena od 1. října 1995 do vnějšího pásma IDS - integrovaný dopravní systém v Praze a přilehlé oblasti, což usnadňuje nákup jízdních dokladů.

Lístek Zlonín - Čakovice stojí 4,- Kč.

Praha Všetaty

směr
Praha Všetaty

Rok 1996, 1997 a 1998

V těchto letech se dále uskutečňují akce, jako je vítání občánků, gratulace jubilantům – setkání seniorů, u příležitosti Dne dětí se pořádají soutěže. Na jaře se uspořádá dětský karneval a v prosinci Mikulášská nadílka. Mimo jiné se každý rok pokládají věnce u pomníku padlých.

V roce 1998 byl projednán a odsouhlasen návrh na zavedení plynu do naší obce.

Rok 1999

Ve středu 1.12.1999 se sešla výběrová komise na Obecním úřadě za účelem otevření obálek s nabídkami firem na zavedení plynofikace v obci. 6.12.1999 po prostudování a vyhodnocení nabídek byla schválena nabídka firmy STAGAS z Čáslavi vzhledem k nejnižší částce (2.583.000,- Kč). Celá plynofikace bude zaplacena z rozpočtu obce.

Rok 2000

Výstavba plynofikace obce začala v březnu 2000 a kolaudace byla provedena 27.7.2000. Na plynofikaci přispěl každý občan obce částkou 5.000,- kč. V první etapě se na plyn připojili dvě třetiny obyvatel. Plyn byl zaveden i do restaurace a kulturního zařízení v celkové částce 211.037,40 kč.

Dne 10. ledna 2000 byl vykraden Obecní úřad. Škoda odcizených věcí ve výši asi 30.000,- kč byl úplně zdemolován trezor, který byl majetkem obecního úřadu neboť to byla starožitnost, byl velmi krásný. V něm jsme měli uloženy jen tajné spisy, žádné peníze. V té době se vybíraly poplatky za odvoz popelnic a za přípojky plynu v hotovosti, a ty si odnášela pokladní paní Mrázková domů a následující den je dávala do banky. Patrně se to zloděj nějak dozvěděl, že je taková praxe, a tak dne 19. ledna 2000 byl vykraden i domek p. Mrázkové. V ten den měla u sebe 96.900,- kč, celý obnos byl ukraden. Policie bohužel zloděje nezjistila.

V této době se zaměřovaly obecní pozemky, které měli jednotliví občané u svých domků, ale užívali je neoprávněně. Byl odsouhlasen jejich odprodej a zápis do Katastru nemovitostí.

Rok 2001

V únoru 2001 se začala projednávat výstavba kanalizace a vodovodu v obci a byla podepsána smlouva s firmou PRESSKAN o provedení projektových a inženýrských činností. Cena projektu 131.250,- Kč

V té době začala rekonstrukce obecního úřadu. Byla nám přidělena dotace ve výši 200.000,- Kč. Také jsme dostali dotaci na zakoupení počítače ve výši 40.000,- Kč. Při rekonstrukci obecního úřadu, kdy byla budova zajištěna jen prkny (protože uvnitř se pracovalo na podlahách) se tu objevil neznámý mladík, který se tam vloupal. Později se zjistilo, že byl pod vlivem drog, a že byl vyhozen z vlaku, bohužel u nás ve Žlomíně. Ale protože nic nenašel co by ukradl, tak si vyhlédl domek naproti a vloupal se tam. Ale jelikož byl velmi agresivní, majitel se bál o život, a tak se stalo, že byl postřelen a svému zranění podlehl.

V září 2001 byl dokončen územní plán obce Žlomín - firmě PRINS byla uhrazena faktura ve výši 37.800,- Kč

V říjnu byla na obecním úřadě vyměněna okna. Cena oken 84.000,- Kč.

Rok 2002

Dále se pracovalo na rekonstrukci obecního úřadu. Firmě KROULÍK, která na úřadě zabudovala zabezpečovací zařízení, počítačovou a telefonní síť byla proplacena faktura ve výši 33.000,- kč.
Firmě Kostka byla proplacena faktura za zednické a malířské práce ve výši 131.375,- kč a za vybudování žumpy pro obecní úřad 51.000,- kč

V srpnu 2002 byly v Česku velké povodně. Naší obci se tak moc vyhnuly, ale byl rozbořen průtok Zlončinským potokem a tím byl poškozen můstek, který je veden od rybníka přes silnici. Byla o tom informována Správa silnic v Říčanech, která nechala vypracovat odborný projekt na opravu silnice a můstku. Odhad na opravu je 900.000,- kč, o tuto částku jsme požádali Krajský úřad Středočeského kraje. Peníze nám byly přidělený a můstek opraven. Naší občané také chtěli pomoci některé ze zaplavených obcí, byly vybrány peníze (21.000,- kč) a zaslány na účet obce Žlutice, která na tom byla velmi špatně. Ke konci roku jsme chtěli vědět, jak byly peníze použity, ale ani po dvou dopisech se nikdo neozval, a tak vlastně nevíme, kde by peníze skončily.

Obecní úřad
před
rekonstrukcí

a
po rekonstrukci

7. 2. 2004

Autobusa

Autobusa

7. 2. 2004